

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

7 maj 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 161/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

Domstolen

2018/C 161/02	Domstolens beslut av den 13 mars 2018 om lagstadgade helgdagar och rättsferier	2
---------------	--	---

Tribunalen

2018/C 161/03	Tribunalens beslut av den 21 mars 2018 om rättsferier	4
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 161/04	Förenade målen C-52/16 och C-113/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – ”SEGRO” Kft. mot Vas Megyei Kormányhivatal Sárovar Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth / Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16) (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 63 FEUF — Fri rörlighet för kapital — Nyttjanderätter till jordbruksmark — Nationell lagstiftning enligt vilken i framtiden endast nära familjemedlemmar till ägaren av marken får förvärva sådana rättigheter, och vilken, utan att föreskriva någon ersättning, upphäver nyttjanderätter som tidigare förvärvats av juridiska eller fysiska personer som inte kan visa att de är nära familjemedlemmar till nämnda ägare)	5
---------------	--	---

2018/C 161/05	Mål C-127/16 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 – SNCF Mobilités, tidigare Société nationale des chemins de fer français (SNCF) mot Europeiska kommissionen Republiken Frankrike Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation (Överklagande — Statligt stöd — Stöd som genomförts av Republiken Frankrike till förmån för Sernam — Stöd för omstrukturering och rekapitalisering, garantier samt skuldavskrivning som genomförts av SNCF till förmån för Sernam — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och det förordnas om att stödet ska återkrävas — Försäljning av tillgångarna som en enhet — Begreppet ”försäljning” — Förväxling mellan föremålet och priset för försäljningen av tillgångarna som en enhet — Öppet och transparent förfarande — Kriteriet privat investerare — Tillämpningen av denna princip på en överlåtelse av tillgångarna som en enhet — Kompensationsåtgärder)	6
2018/C 161/06	Förenade målen C-274/16, C-447/16 och C-448/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Düsseldorf och Bundesgerichtshof – Tyskland) flightright GmbH mot – Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker mot Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan m.fl. mot Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16) (Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Domstols behörighet på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 5 led 1 — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 7 led 1 — Begreppet ”talan som avser avtal” — Avtal om tillhandahållande av tjänster — Flygresa bestående av anslutande flygningar som utförs av olika lufttrafikföretag — Begreppet uppfyllelseort — Förordning (EG) nr 261/2004 — Flygpasagerares rätt till ersättning för nekad ombordstigning och kraftigt försenad flygning — Talan om ersättning mot det lufttrafikföretag som utfört flygningen och som inte har hemvist i en medlemsstat och som passagerarna inte har något avtalsförhållande med)	6
2018/C 161/07	Mål C-284/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Slowakische Republik mot Achmea BV (Begäran om förhandsavgörande — Bilateralt investeringsavtal som ingicks år 1991 mellan Konungariket Nederländerna och Tjeckiska och Slovakiska federativa republiken och som fortfarande är tillämpligt mellan Konungariket Nederländerna och Republiken Slovakien — Bestämmelse som gör det möjligt för en investerare från en avtalsslutande part att inleda ett förfarande vid en skiljedomstol, i händelse av en tvist med den andra avtalsslutande parten — Förenlighet med artiklarna 18, 267 och 344 FEUF — Begreppet domstol — Unionsrättens autonomi)	7
2018/C 161/08	Mål C-395/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – DOCERAM GmbH mot CeramTec GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Immateriell och industriell äganderätt — Förordning (EG) nr 6/2002 — Gemenskapsformgivning — Artikel 8.1 — Detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion — Bedömningskriterier — Huruvida det finns alternativa formgivningar — Huruvida en ”objektiv betraktares” uppfattning ska beaktas)	8
2018/C 161/09	Mål C-494/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale civile di Trapani – Italien) – Giuseppa Santoro mot Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Visstidsarbete — Kontrakt som ingåtts med en arbetsgivare inom den offentliga sektorn — Åtgärder som syftar till att beivra missbruk vid användandet av visstidsanställningskontrakt — Principerna om likvärdighet och effektivitet)	9
2018/C 161/10	Mål C-560/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – E.ON Czech Holding AG mot Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet på privaträttens område — Exklusiv behörighet — Artikel 22 led 2 — Giltigheten av beslut av organ i bolag eller andra juridiska personer med säte i en medlemsstat — Domstolarna i denna medlemsstat har exklusiv behörighet — Beslut av ett bolags bolagsstämma om tvångsinlösen av minoritetsaktieägarnas värdepapper i detta bolag till förmån för bolagets majoritetsaktieägare och fastställelse av det lösenbelopp som den sistnämnda ska betala till minoritetsaktieägarna — Rättsligt förfarande som syftar till att lösenbeloppets skälighet ska prövas)	9

2018/C 161/11	Mål C-579/16 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2018 – Europeiska kommissionen mot FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (Överklagande — Statligt stöd — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Principen om en privat aktör i en marknads-ekonomi — Villkoren för tillämplighet och tillämpning — Finansskrisen — På varandra följande insatser för att undsätta en bank — Huruvida risker som härrör från åtaganden som gjorts av medlemsstaten i samband med den första åtgärden har beaktats vid bedömningen av den andra åtgärden)	10
2018/C 161/12	Mål C-651/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – DW mot Valsts sociālās apdrošināšanas agentūra (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Mammapienning — Beloppet beräknas på grundval av den försäkrade personens inkomst under en referensperiod på tolv månader — Person som under denna period varit anställd vid en av Europeiska unionens institutioner — Nationell lagstiftning enligt vilken det aktuella beloppet ska uppgå till 70 procent av den genomsnittliga avgiftsgrundande inkomsten — Inskränkning av den fria rörligheten för arbetstagare — Principen om lojalt samarbete)	11
2018/C 161/13	Mål C-31/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Cristal Union som trätt i stället för Sucrerie de Toury SA mot Ministre de l'Économie et des Finances (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/CE — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 a — Energiprodukter som används för att framställa elektricitet — Skyldighet att medge skattebefrielse — Artikel 15.1 c — Energiprodukter som används för kombinerad produktion av värme och elektricitet — Möjlighet att medge skattebefrielse eller skattenedsättning — Naturgas avsedd för samtidig framställning av värme och elektricitet i kraftvärmeverk)	11
2018/C 161/14	Mål C-64/17: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – Saey Home & Garden NV/SA mot Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 25 — Förekomst av en prorogationsklausul — Muntligt avtal utan skriftlig bekräftelse — Klausul i de allmänna försäljningsvillkor som nämns i fakturorna — Artikel 7 led 1 b — Återförsäljaravtal mellan bolag med hemvist i två olika medlemsstater som avser marknaden i en tredje medlemsstat — Artikel 7 led 1 b andra strecksatsen — Fastställande av behörig domstol — Uppfyllelseorten för avtalets karakteristiska förpliktelse)	12
2018/C 161/15	Mål C-159/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Constanța – Rumänien) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius mot Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avregistrering från mervärdesskatt — Skyldighet att betala in den mervärdesskatt som tagits ut under den period som registreringsnumret för mervärdesskatt var upphävt — Avdragsrätt nekas för mervärdesskatt på förvärv som gjorts under denna period)	13
2018/C 161/16	Mål C-642/17: Överklagande ingett den 15 november 2017 av Arrigoni SpA av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 22 september 2017 i mål T-454/16, Arrigoni mot EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)	14
2018/C 161/17	Mål C-67/18 P: Överklagande ingett den 30 januari 2018 av Dominique Bilde av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 november 2017 i mål T-633/16, Bilde mot parlamentet	14
2018/C 161/18	Mål C-70/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 2 februari 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot A m.fl.	16

2018/C 161/19	Mål C-72/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso -Administrativo nº 1 de Pamplona (Spanien) den 5 februari 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui mot Departamento de Educación del Gobierno de Navarra	17
2018/C 161/20	Mål C-84/18 P: Överklagande ingett den 6 februari 2018 av Sophie Montel av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 november 2017 i mål T-634/16, Montel mot parlamentet . .	17
2018/C 161/21	Mål C-86/18: Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	19
2018/C 161/22	Mål C-87/18: Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	20
2018/C 161/23	Mål C-88/18: Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	20
2018/C 161/24	Mål C-95/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 9 februari 2018 – Sociale Verzekeringsbank mot F. van den Berg och H.D. Giesen .	21
2018/C 161/25	Mål C-96/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 9 februari 2018 – Sociale Verzekeringsbank mot C.E. Franzen	22
2018/C 161/26	Mål C-100/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 12 februari 2018 – Línea Directa Aseguradora S.A. mot Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros	23
2018/C 161/27	Mål C-103/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid (Spanien) den 13 februari 2018 – Domingo Sánchez Ruiz mot Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)	23
2018/C 161/28	Mål C-105/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) mot Administración General del Estado	25
2018/C 161/29	Mål C-106/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A. mot Administración General del Estado	26
2018/C 161/30	Mål C-107/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Duerocanto S.L. mot Administración General del Estado	27
2018/C 161/31	Mål C-108/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. mot Administración General del Estado	28
2018/C 161/32	Mål C-109/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica mot Administración General del Estado	29
2018/C 161/33	Mål C-110/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – José Manuel Burgos Pérez y María del Amor Guinea Bueno mot Administración General del Estado	30

2018/C 161/34	Mål C-111/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Endesa Generación S.A. mot Administración General del Estado	30
2018/C 161/35	Mål C-112/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) mot Administración General del Estado	31
2018/C 161/36	Mål C-113/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Parc del Segre S.A. m. fl. mot Administración General del Estado	32
2018/C 161/37	Mål C-117/18 P: Överklagande ingett den 14 februari 2018 av PGNiG Supply & Trading GmbH av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 december 2017 i mål T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH mot Europeiska kommissionen	33
2018/C 161/38	Mål C-119/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 13 februari 2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. mot Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	34
2018/C 161/39	Mål C-120/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 13 februari 2018 – Orange España S.A.U. mot Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	35
2018/C 161/40	Mål C-121/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 14 februari 2018 – Vodafone España S.A.U. mot Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	36
2018/C 161/41	Mål C-123/18 P: Överklagande ingett den 15 februari 2018 av HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2017 i mål T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH mot Europeiska unionens råd	37
2018/C 161/42	Mål C-132/18 P: Överklagande ingett den 15 februari 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 december 2017 i mål T-728/16, Tuerck mot kommissionen	38
2018/C 161/43	Mål C-142/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 23 februari 2018 – Skype Communications Sàrl mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	39
2018/C 161/44	Mål C-145/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 23 februari 2018 – Regards Photographiques SARL mot Ministre de l'Action et des Comptes publics	40
2018/C 161/45	Mål C-149/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 26 februari 2018 – Agostinho da Silva Martins mot Dekra Claims Services Portugal SA	41
2018/C 161/46	Mål C-152/18 P: Överklagande ingett den 23 februari 2018 av Crédit mutuel Arkéa av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2017 i mål T-712/15, Crédit mutuel Arkéa mot Europeiska centralbanken	41
2018/C 161/47	Mål C-153/18 P: Överklagande ingett den 23 februari 2018 av Crédit mutuel Arkéa av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2017 i mål T-52/16, Crédit mutuel Arkéa mot Europeiska centralbanken	42

2018/C 161/48	Mål C-202/18: Talan väckt den 16 mars 2018 – Ilmārs Rimšēvičs mot Republiken Lettland	43
2018/C 161/49	Mål C-238/18: Talan väckt den 3 april 2018 – Europeiska centralbanken mot Republiken Lettland .	44
Tribunalen		
2018/C 161/50	Mål T-540/15: Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – De Capitani mot Parlamentet (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som rör ett pågående förfarande — Trilog — Tabeller i fyra kolumner rörande förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europol och upphävande av besluten 2009/371/RIF och 2005/681/RIF — Delvis avslag på tillgång till handlingar — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till sakprövning — Artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001 — Undantag avseende skydd av beslutsförfarandet — Ingen allmän presumtion om att tillgång till fyra kolumner som upprättats inom ramen för trilogen inte bör medges)	46
2018/C 161/51	Mål T-242/16: Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – Stavvyskyi mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser — Beslut om att låta sökanden kvarstå i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Invändning om rättsstridighet — Proportionalitet — Rättslig grund — Uppenbart oriktig bedömning)	47
2018/C 161/52	Mål T-442/16: Tribunalens dom av den 20 mars 2018 – Šroubárna Ždánice mot rådet (Ansökan om återbetalning av antidumpningstullar — Import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina eller som avsänts från Malaysia — Förordning (EG) nr 91/2009 och genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 — Behörighet för nationell domstol — Tribunalen saknar behörighet)	47
2018/C 161/53	Mål T-579/16: Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – HJ mot EMA (Personalmål — Tillfälligt anställda — Tidsbegränsat kontrakt har inte förnyats — Artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda — Omkvalificering av ett tidsbegränsat kontrakt till ett icke-tidsbegränsat kontrakt — Uppenbart felaktig skönsmässig bedömning — Omsorgsplikt — Motiveringsskyldighet — Rätten att bli hörd — Bedömningsrapport — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig skönsmässig bedömning)	48
2018/C 161/54	Mål T-734/16: Tribunalens dom av den 20 mars 2018 – Argyraki mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Beräkning av tjänsteår — Beaktande av tjänstgöringsperioder som fullgjorts i egenskap av extraanställd — Villkor — Rättslig grund)	49
2018/C 161/55	Mål T-60/17: Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – Safe Skies mot EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket TSA LOCK — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Avsaknad av beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b, c och g i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b, c och g i förordning (EU) 2017/1001))	50
2018/C 161/56	Mål T-272/17: Tribunalens dom av den 20 mars 2018 – Webgarden mot EUIPO (Dating Bracelet) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Dating Bracelet — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001) — EUIPO:s tidigare beslutspraxis — Likabehandling — Rättssäkerhet)	50
2018/C 161/57	Mål T-246/16: Tribunalens beslut av den 9 mars 2018 – Aurora Group Danmark mot EUIPO – Retail Distribution (PANZER) (EU-varumärken — Ogiltighetsförfarande — Återkallelse av talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i målet)	51

2018/C 161/58	Mål T-567/17: Tribunalens beslut av den 13 mars 2018 – Disney Enterprises mot EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)	51
2018/C 161/59	Mål T-46/18: Tribunalens beslut av den 8 mars 2018 – Comune di Milano mot rådet (Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)	52
2018/C 161/60	Mål T-109/18: Talan väckt den 22 februari 2018 – VI mot kommissionen	53
2018/C 161/61	Mål T-115/18: Överklagande ingett den 26 februari 2018 – Tomasz Kawałko Trofeum mot EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)	54
2018/C 161/62	Mål T-129/18: Överklagande ingett den 1 mars 2018 – HMV (Brands) mot EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)	54
2018/C 161/63	Mål T-140/18: Överklagande ingett den 28 februari 2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs mot EUIPO (LITECRAFT)	55
2018/C 161/64	Mål T-143/18: Talan väckt den 1 mars 2018 – Société générale mot ECB	56
2018/C 161/65	Mål T-144/18: Talan väckt den 1 mars 2018 – Crédit Agricole m.fl. mot ECB	57
2018/C 161/66	Mål T-145/18: Talan väckt den 1 mars 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mot ECB	57
2018/C 161/67	Mål T-146/18: Talan väckt den 1 mars 2018 – BPCE m.fl. mot ECB	58
2018/C 161/68	Mål T-149/18: Talan väckt den 1 mars 2018 – Arkéa Direct Bank m.fl. mot ECB	58
2018/C 161/69	Mål T-150/18: Talan väckt den 1 mars 2018 – BNP Paribas mot ECB	59
2018/C 161/70	Mål T-156/18: Talan väckt den 26 februari 2018 – Legutko och Poręba mot parlamentet	59
2018/C 161/71	Mål T-163/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Amisi Kumba mot rådet	60
2018/C 161/72	Mål T-164/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Kampete mot rådet	61
2018/C 161/73	Mål T-165/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Kahimbi Kasagwe mot rådet	61
2018/C 161/74	Mål T-166/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Ilunga Luyoyo mot rådet	62
2018/C 161/75	Mål T-167/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Kanyama mot Rådet	63
2018/C 161/76	Mål T-168/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Numbi mot rådet	63
2018/C 161/77	Mål T-169/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Kibelisa Ngambasai mot rådet	64
2018/C 161/78	Mål T-170/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Kande Mupompa mot rådet	64
2018/C 161/79	Mål T-171/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Boshab mot rådet	65
2018/C 161/80	Mål T-172/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Akili Mundos mot rådet	65

2018/C 161/81	Mål T-173/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Ramazani Shadary mot rådet	66
2018/C 161/82	Mål T-174/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Mutondo mot rådet	67
2018/C 161/83	Mål T-175/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Ruhorimbere mot rådet	67
2018/C 161/84	Mål T-176/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Mede Omalanga mot rådet	68
2018/C 161/85	Mål T-177/18: Talan väckt den 8 mars 2018 – Kazembe Musonda mot rådet	68
2018/C 161/86	Mål T-180/18: Talan väckt den 12 mars 2018 – VJ mot Europeiska utrikestjänsten	69
2018/C 161/87	Mål T-181/18: Överklagande ingett den 9 mars 2018 – Multifit Tiernahrungs mot EUIPO (TAKE CARE)	70
2018/C 161/88	Mål T-185/18: Talan väckt den 14 mars 2018 – Luchini mot kommissionen	70
2018/C 161/89	Mål T-191/18: Överklagande ingett den 16 mars 2018 – Rietze mot EUIPO – Volkswagen (motorfordon)	71
2018/C 161/90	Mål T-192/18: Överklagande ingett den 16 mars 2018. – Rietze mot EUIPO – Volkswagen (motorfordon)	72

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 161/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 152, 30.4.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 142, 23.4.2018

EUT C 134, 16.4.2018

EUT C 123, 9.4.2018

EUT C 112, 26.3.2018

EUT C 104, 19.3.2018

EUT C 94, 12.3.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS BESLUT

av den 13 mars 2018

om lagstadgade helgdagar och rättsferier

(2018/C 161/02)

DOMSTOLEN ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 24.2, 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna, och av följande skäl:

Enligt nämnda artikel ska det upprättas en förteckning över lagstadgade helgdagar och fastställas datum för rättsferierna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lagstadgade helgdagar som avses i artikel 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna ska vara:

- nyårsdagen,
- annandag påsk,
- första maj,
- Kristi himmelsfärdsdag,
- annandag pingst,
- 23 juni,
- 15 augusti,
- 1 november,
- 25 december,
- 26 december.

Artikel 2

För perioden den 1 november 2018 till den 31 oktober 2019, ska de rättsferier som avses i artikel 24.2 och 24.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

- Jul 2018: från och med måndagen den 17 december 2018 till och med söndagen den 6 januari 2019,
- Påsk 2019: från och med måndagen den 15 april 2019 till och med söndagen den 28 april 2019,

— Sommar 2019: från och med måndagen den 16 juli 2019 till och med fredagen den 31 augusti 2019.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 13 mars 2018.

A. CALOT ESCOBAR

Justitiesekreterare

K. LENAERTS

Ordförande

TRIBUNALEN

TRIBUNALENS BESLUT

av den 21 mars 2018

om rättsferier

(2018/C 161/03)

TRIBUNALEN ANTAR

med beaktande av artikel 41.2 i rättegångsreglerna,

FÖLJANDE BESLUT:

Artikel 1

För det rättsår som inleds den 1 september 2018, fastställs rättsferierna, i den mening som avses i artikel 41.2 och 41.6 i rättegångsreglerna, enligt följande:

- Jul 2018: från och med måndagen den 17 december 2018 till och med söndagen den 6 januari 2019,
- Påsk 2019: från och med måndagen den 15 april 2019 till och med söndagen den 28 april 2019;
- Sommar 2019: från och med tisdagen den 16 juli 2019 till och med lördagen den 31 augusti 2019.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 21 mars 2018.

E. COULON
Justitiesekreterare

M. JAEGER
Ordförande

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – ”SEGRO” Kft. mot Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth / Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

(Förenade målen C-52/16 och C-113/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 63 FEUF — Fri rörlighet för kapital — Nyttjanderätter till jordbruksmark — Nationell lagstiftning enligt vilken i framtiden endast nära familjemedlemmar till ägaren av marken får förvärva sådana rättigheter, och vilken, utan att föreskriva någon ersättning, upphäver nyttjanderätter som tidigare förvärvats av juridiska eller fysiska personer som inte kan visa att de är nära familjemedlemmar till nämnda ägare)

(2018/C 161/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”SEGRO” Kft. (C-52/16), Günther Horváth (C-113/16)

Motpart: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Domslut

Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken nyttjanderätt till jordbruksmark vars innehavare inte är nära anhöriga till ägaren av denna mark automatiskt upphör att gälla och därför stryks ur fastighetsregistren.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016
EUT C 211, 13.6.2016

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 – SNCF Mobilités, tidigare Société nationale des chemins de fer français (SNCF) mot Europeiska kommissionen Republiken Frankrike Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation

(Mål C-127/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som genomförts av Republiken Frankrike till förmån för Sernam — Stöd för omstrukturering och rekapitalisering, garantier samt skuldavskrivning som genomförts av SNCF till förmån för Sernam — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och det förordnas om att stödet ska återkrävas — Försäljning av tillgångarna som en enhet — Begreppet "försäljning" — Förväxling mellan föremålet och priset för försäljningen av tillgångarna som en enhet — Öppet och transparent förfarande — Kriteriet privat investerare — Tillämpningen av denna princip på en överlåtelse av tillgångarna som en enhet — Kompensationsåtgärder)

(2018/C 161/05)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: SNCF Mobilités, tidigare Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (ombud: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre et V. Landes, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation (ombud: B. Vatier et F. Loubières, avocats)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) SNCF Mobilités ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen samt Mory SA och Mory Team.

⁽¹⁾ EUT C 145, 25.4.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Düsseldorf och Bundesgerichtshof – Tyskland) flightright GmbH mot – Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker mot Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan m.fl. mot Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

(Förenade målen C-274/16, C-447/16 och C-448/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Domstols behörighet på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 5 led 1 — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 7 led 1 — Begreppet "talan som avser avtal" — Avtal om tillhandahållande av tjänster — Flygresor bestående av anslutande flygningar som utförs av olika lufttrafikföretag — Begreppet uppfyllelseort — Förordning (EG) nr 261/2004 — Flygpassagerares rätt till ersättning för nekad ombordstigning och kraftigt försenad flygning — Talan om ersättning mot det lufttrafikföretag som utfört flygningen och som inte har hemvist i en medlemsstat och som passagerarna inte har något avtalsförhållande med)

(2018/C 161/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Käranden: flightright GmbH (C-274/16), Roland Becker (C-447/16), Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan (C-448/16)

Svaranden: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

Domslut

- 1) Artikel 5.1 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att den inte är tillämplig på en svarande som har hemvist i ett tredjeland, såsom svaranden i målet vid den nationella domstolen.
- 2) Artikel 5 led 1 a i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att begreppet "talan [som] avser avtal" i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar en flygpassagerares talan om ersättning vid en kraftigt försenad flygning i samband med en flygresa bestående av anslutande flygningar, vilken väckts på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 mot ett lufttrafikföretag som utfört flygningen men som inte är den berörda passagerarens avtalspart.
- 3) Artikel 5 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 44/2001 och artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att "uppfyllelseorten" i den mening som avses i dessa bestämmelser, när det gäller en flygresa bestående i anslutande flygningar, är bestämmelseorten för den andra flygningen när de två flygningarna utförs av två olika lufttrafikföretag och talan om ersättning för den kraftiga förseningen av denna flygresa bestående av anslutande flygningar enligt förordning nr 261/2004 grundar sig på en händelse som inträffade på den första av dessa flygningar, vilken utfördes av det lufttrafikföretag som inte är de berörda passagerarnas avtalspart.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016
EUT C 428, 21.11.2016)

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Slovakiske Republik mot Achmea BV

(Mål C-284/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Bilateralt investeringsavtal som ingicks år 1991 mellan Konungariket Nederländerna och Tjeckiska och Slovakiska federativa republiken och som fortfarande är tillämpligt mellan Konungariket Nederländerna och Republiken Slovakien — Bestämmelse som gör det möjligt för en investerare från en avtalsslutande part att inleda ett förfarande vid en skiljedomstol, i händelse av en tvist med den andra avtalsslutande parten — Förenlighet med artiklarna 18, 267 och 344 FEUF — Begreppet domstol — Unionsrättens autonomi)

(2018/C 161/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande och klagande: Slowakische Republik

Svarande och motpart: Achmea BV

Domslut

Artiklarna 267 och 344 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan bestämmelse i ett internationellt avtal mellan medlemsstaterna som artikel 8 i avtalet om främjande och ömsesidigt skydd för investeringar mellan Konungariket Nederländerna och Tjeckiska och Slovakiska federativa republiken, enligt vilken en investerare i den ena medlemsstaten, om det uppstår en tvist om investeringar i den andra medlemsstaten, får inleda ett förfarande mot sistnämnda medlemsstat vid en skiljedomstol, vars behörighet den medlemsstaten är skyldig att godta.

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016.)

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – DOCERAM GmbH mot CeramTec GmbH

(Mål C-395/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Immateriell och industriell äganderätt — Förordning (EG) nr 6/2002 — Gemenskapsformgivning — Artikel 8.1 — Detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion — Bedömningskriterier — Huruvida det finns alternativa formgivningar — Huruvida en "objektiv betraktares" uppfattning ska beaktas)

(2018/C 161/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DOCERAM GmbH

Motpart: CeramTec GmbH

Domslut

- 1) Artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ska tolkas så, att det för att kunna bedöma huruvida detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion, ska det fastställas att den funktionen är den enda faktorn som har format detaljerna. Det förhållandet att det finns alternativa formgivningar är inte avgörande i detta hänseende.
- 2) Artikel 8.1 i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att det vid fastställandet av huruvida de aktuella detaljerna i en produkts utseende uteslutande är betingade av produktens tekniska funktion i den mening som avses i den bestämmelsen ankommer på den nationella domstolen att beakta samtliga relevanta och objektiva omständigheter i varje enskilt fall. Det är i detta hänseende inte nödvändigt att utgå från en "objektiv betraktares" uppfattning.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale civile di Trapani – Italien) – Giuseppa Santoro mot Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Mål C-494/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Visstidsarbete — Kontrakt som ingåtts med en arbetsgivare inom den offentliga sektorn — Åtgärder som syftar till att beivra missbruk vid användandet av visstidsanställningskontrakt — Principerna om likvärdighet och effektivitet)

(2018/C 161/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale civile di Trapani

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Giuseppa Santoro

Svarande: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Domslut

Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser som inte beivrar en offentlig arbetsgivares missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt med att föreskriva att den berörde arbetstagaren ska beviljas en ersättning för att kompensera för att visstidsanställningsförhållandet inte omvandlats till ett tillsvidareanställningsförhållande, utan föreskriver att det ska beviljas en ersättning på mellan 2,5 och 12 månadslöner av arbetstagarens senaste lön jämte en möjlighet för arbetstagaren att erhålla fullständig ersättning för skadan om han med hjälp av en presumtion kan visa att han gått miste om andra arbetstillfällen eller att han, för det fall att ett uttagningsprov hade anordnats i vederbörlig ordning, skulle ha klarat detta med godkänt resultat; detta gäller under förutsättning att sådana bestämmelser åtföljs av ett effektivt och avskräckande påföljdssystem, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 454, 05.12.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – E.ON Czech Holding AG mot Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

(Mål C-560/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet på privaträttens område — Exklusiv behörighet — Artikel 22 led 2 — Giltigheten av beslut av organ i bolag eller andra juridiska personer med säte i en medlemsstat — Domstolarna i denna medlemsstat har exklusiv behörighet — Beslut av ett bolags bolagsstämman om tvångsinlösen av minoritetsaktieägarnas värdepapper i detta bolag till förmån för bolagets majoritetsaktieägare och fastställelse av det lösenbelopp som den sistnämnda ska betala till minoritetsaktieägarna — Rättsligt förfarande som syftar till att lösenbeloppets skälighet ska prövas)

(2018/C 161/10)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.ON Czech Holding AG

Motparter: Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

Ytterligare deltagare i rättegången: Jihočeská plynárenská, a.s.

Domslut

Artikel 22 led 2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en talan, såsom den i målet vid den nationella domstolen, vilken syftar till att skäligheten av det lösenbelopp som majoritetsaktieägaren i ett bolag är skyldig att betala bolagets minoritetsaktieägare vid tvångsinlösen av deras aktier ska prövas, omfattas av den exklusiva behörigheten för domstolarna i den medlemsstat i vilken detta bolag är etablerat.

(¹) EUT C 22, 23.1.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2018 – Europeiska kommissionen mot FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

(Mål C-579/16 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Principen om en privat aktör i en marknadsekonomi — Villkoren för tillämplighet och tillämpning — Finanskrisen — På varandra följande insatser för att undsätta en bank — Huruvida risker som härrör från åtaganden som gjorts av medlemsstaten i samband med den första åtgärden har beaktats vid bedömningen av den andra åtgärden)

(2018/C 161/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar, L. Flynn och K. Blanck-Putz)

Övriga parter i målet: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (ombud: O. Koktvedgaard, advokat)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 15 september 2016, FIH Holding och FIH Erhvervsbank/kommissionen (T-386/14, EU:T:2016:474), upphävs.
- 2) Talan vid Europeiska unionens tribunal kan inte bifallas såvitt avser den första grunden.
- 3) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av den andra grunden.
- 4) Beslut i frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 14, 16.1.2017)

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – DW mot Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Mål C-651/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Mammapenning — Beloppet beräknas på grundval av den försäkrade personens inkomst under en referensperiod på tolv månader — Person som under denna period varit anställd vid en av Europeiska unionens institutioner — Nationell lagstiftning enligt vilken det aktuella beloppet ska uppgå till 70 procent av den genomsnittliga avgiftsgrundande inkomsten — Inskränkning av den fria rörligheten för arbetstagare — Principen om lojalt samarbete)

(2018/C 161/12)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DW

Motpart: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Domslut

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken, vid fastställandet av den genomsnittliga avgiftsgrundande inkomst som ska beaktas vid beräkningen av mammapenningen, de månader under referensperioden som personen i fråga arbetat för en av Europeiska unionens institutioner och under vilka hon inte var ansluten till det sociala trygghetssystemet i denna medlemsstat ska anses som en icke-yrkesverksam period, och enligt vilken den berörda personen under denna tid ska anses ha haft den genomsnittliga avgiftsgrundande inkomst som fastställts i nämnda medlemsstat, vilket medför att det belopp som denna person beviljas i mammapenning blir betydligt lägre än det som hon skulle ha varit berättigad till om hon hade utövat yrkesverksamhet i endast den medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Cristal Union som trätt i stället för Sucrerie de Toury SA mot Ministre de l'Économie et des Finances

(Mål C-31/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/CE — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 a — Energiprodukter som används för att framställa elektricitet — Skyldighet att medge skattebefrielse — Artikel 15.1 c — Energiprodukter som används för kombinerad produktion av värme och elektricitet — Möjlighet att medge skattebefrielse eller skattenedsättning — Naturgas avsedd för samtidig framställning av värme och elektricitet i kraftvärmeverk)

(2018/C 161/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cristal Union har efterträtt Sucrerie de Toury SA

Motpart: Ministre de l'Économie et des Finances

Saken

Artikel 14.1 a i rådets direktiv 2003/96/CE av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att den skyldighet att bevilja skattebefrielse som föreskrivs i denna bestämmelse är tillämplig på energiprodukter som används för att framställa elektricitet när dessa produkter används för kombinerad framställning av elektricitet och värme, i den mening som avses i artikel 15.1 c i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 112 10.04.2017

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – Saey Home & Garden NV/SA mot Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Mål C-64/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 25 — Förekomst av en prorogationsklausul — Muntligt avtal utan skriftlig bekräftelse — Klausul i de allmänna försäljningsvillkor som nämns i fakturorna — Artikel 7 led 1 b — Återförsäljaravtal mellan bolag med hemvist i två olika medlemsstater som avser marknaden i en tredje medlemsstat — Artikel 7 led 1 b andra strecksatsen — Fastställande av behörig domstol — Uppfyllelseorten för avtalets karakteristiska förpliktelse)

(2018/C 161/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Saey Home & Garden NV/SA

Motpart: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Domslut

1) Artikel 25.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en sådan prorogationsklausul som den i det nationella målet, som är föreskriven i de allmänna försäljningsvillkor som nämns i de fakturor som utfärdats av den ena av avtalsparterna, inte uppfyller kraven i denna bestämmelse, med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra.

- 2) Artikel 7 led 1 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att behörig domstol för att pröva en talan om ersättning på grund av uppsägning av ett återförsäljaravtal som ingåtts mellan två företag som har hemvist i och är verksamma i två olika medlemsstater och som avser saluföring av produkter på den nationella marknaden i en tredje medlemsstat där inget av dessa företag har någon filial eller annan etablering, enligt denna bestämmelse ska vara domstolen i den medlemsstat där den ort är belägen där huvuddelen av tjänsterna har utförts enligt vad som framgår av avtalsbestämmelserna samt, om sådana bestämmelser saknas, av det faktiska fullgörandet av avtalet, och om orten inte kan fastställas på dessa grunder, den domstol där tillhandahållaren av tjänsterna har hemvist.

(¹) EUT C 112, 10.4.2017.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Constanța – Rumänien) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius mot Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R. F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Mål C-159/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avregistrering från mervärdesskatt — Skyldighet att betala in den mervärdesskatt som tagits ut under den period som registreringsnumret för mervärdesskatt var upphävt — Avdragsrätt nekas för mervärdesskatt på förvärv som gjorts under denna period)

(2018/C 161/15)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Motparter: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F. P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Domslut

Artiklarna 167–169, 179, 213.1, 214.1 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken skatteförvaltningen får neka en beskattningsbar person avdragsrätt för mervärdesskatt när det är utrett att skatteförvaltningen, på grund av att denna person har åsidosatt sina skyldigheter, inte har haft tillgång till de uppgifter som den behöver för att kunna kontrollera att de materiella kraven för avdragsrätt för den ingående mervärdesskatt som den beskattningsbara personen har betalat är uppfyllda, eller när det är utrett att denna person har handlat bedrägligt för att kunna erhålla sådan avdragsrätt. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida det förhåller sig så i förevarande fall.

(¹) EUT C 221, 10.7.2017)

Överklagande ingett den 15 november 2017 av Arrigoni SpA av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 22 september 2017 i mål T-454/16, Arrigoni mot EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Mål C-642/17)

(2018/C 161/16)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Arrigoni SpA (ombud: P. Di Gravio, avvocato)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Arrigoni Battista SpA

Domstolen (tionde avdelningen) ogillade överklagandet genom beslut av den 22 mars 2018 och slog fast att Arrigoni SpA ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 30 januari 2018 av Dominique Bilde av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 november 2017 i mål T-633/16, Bilde mot parlamentet

(Mål C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Dominique Bilde (ombud: G. Sauveur, avocat)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ändra den överklagade domen på så sätt att domstolen ska
- ogiltigförklara beslutet från Europaparlamentets generalsekreterare av den 23 juni 2016, vilket delgavs den 6 juli 2016 och som angav att "ett belopp på 40 320 euro felaktigt har betalats ut till Dominique Bilde" och varigenom den behörige utanordnaren och revisorn för institutionen skulle kräva in beloppet,
- ogiltigförklara debetnota 2016-889 i sin helhet, som undertecknades av samma generaldirektör för finans den 29 juni 2016,
- tillerkänna klagaden skadestånd för ideell skada till följd av felaktiga anklagelser som gjorts innan utredningen avslutades, av skadan för hennes anseende samt av de avsevärda problem som det angripna beslutet orsakat i hennes privatliv och politiska liv,
- tillerkänna klaganden ett belopp för utgifter i samband med förfarandet, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden avser den bristande behörigheten för den som undertecknade akten
 - Frågor rörande finanserna ska handhas av Europaparlamentets presidium och inte av dess generalsekreterare
 - Avsaknad av delegering till generalsekreteraren
 - Invändning om rättsstridighet med anledning av att parlamentsledamöternas oavhängighet och rätten till ett opartiskt avgörande äventyras
2. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om "*electa una via*"
 - Ordföranden för parlamentet har tagit ärendet till OLAF och det franska rättsväsendet
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av rätten till försvar
 - Ordföranden för parlamentet har åsidosatt oskyldighetspresumtionen
 - Parlamentets administration är domare och part
 - Ändring av de invändningar som framförts av parlamentet under förfarandets gång
 - Generalsekreterarens avslag på att höra klaganden
4. Den fjärde grunden avser omvändande av bevisbördan
 - Parlamentet ålade klaganden att visa att hon inte hade gjort sig skyldig till någon överträdelse, trots att det inte hade någon uppgift som ens kunde visa på att en överträdelse hade skett
5. Den femte grunden avser otillräcklig motivering
 - Den enda åberopade grunden är offentliggörandet av ett organisationsschema, vilket inte bevisar något
6. Den sjätte grunden avser den omständigheten att principerna om rättssäkerhet och berättigade förväntningar äventyras
 - Det finns ingen lista som anger vilka dokument som ska tillhandahållas och klaganden är därför underkastad parlamentets skön
7. Den sjunde grunden avser åsidosättande av de medborgerliga rättigheterna för parlamentsassistenter
 - Parlamentet förbjuder assistenter att vara politiskt aktiva
8. Den åttonde grunden avser diskriminerande behandling, "*Famus persecutionis*" och maktmissbruk
 - Klaganden har underkastats detta förfarande på grund av den politiska fientlighet som ordföranden för Europaparlamentet har visat
9. Den nionde grunden avser den omständigheten att ledamöternas självständighet äventyras
 - Parlamentsassistenternas arbete är inte begränsat till lagstiftningsarbete
10. Den tionde grunden avser bristande faktiska omständigheter
 - Parlamentet uppgav endast att de uppgifter som klaganden inkom med inte bevisade något, trots att de bevisade assistentens arbete

— Parlamentet kan inte styrka sina påståenden

11. Den elfte grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen

— Organisationsschemat (utgångspunkten för det förfarande som inleddes av parlamentets ordförande) offentliggjordes i februari 2015, men återbetalningen av felaktigt utbetalda belopp går tillbaka till oktober 2014

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 2 februari 2018 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot A m.fl.**

(Mål C-70/18)

(2018/C 161/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motpart: A, B, P

Tolkningsfrågor

- 1) a. Ska artikel 7 i beslut nr 2/76 [av associeringsrådet EEG–Turkiet] respektive artikel 13 i [associeringsrådets] beslut nr 1/80 tolkas så, att dessa artiklar inte utgör hinder för nationella bestämmelser som föreskriver allmän behandling och lagring av biometriska uppgifter om tredjelandsmedborgare, däribland turkiska medborgare, i ett register i den mening som avses i artikel 2 a och b i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 1995, s. 31), såvitt de nationella bestämmelserna inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med dem, nämligen att förebygga identitets- och dokumentbedrägeri?

b. Har det därvid betydelse att de biometriska uppgifternas lagringstid är kopplad till längden på tredjelandsmedborgares, däribland turkiska medborgares, lagliga och/eller olagliga vistelse i landet?
 - 2) Ska artikel 7 i beslut nr 2/76 respektive artikel 13 i beslut nr 1/80 tolkas så, att nationella bestämmelser inte utgör en begränsning i den mening som avses i dessa artiklar, om verkan av de nationella bestämmelserna om tillträde till anställning, i den mening som avses i dessa artiklar, är för osäker och indirekt för att det ska kunna slås fast att detta tillträde hindras?
 - 3) a. Om svaret på fråga 2 är att nationella bestämmelser som innebär att tredje man tillhandahålls biometriska uppgifter om tredjelandsmedborgare, däribland turkiska medborgare, ur ett register i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra brott inte utgör en ny begränsning, ska artikel 52.1, jämförd med artiklarna 7 och 8, i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i så fall tolkas så, att denna utgör hinder för sådana nationella bestämmelser?

b. Har det därvid betydelse att dessa tredjelandsmedborgare när de grips som misstänkta för ett brott har med sig sitt uppehållstillstånd, i vilket de biometriska uppgifterna finns?
-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso -Administrativo n° 1 de Pamplona (Spanien) den 5 februari 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui mot Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Mål C-72/18)

(2018/C 161/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Parter i det nationella målet

Klagande: Daniel Ustariz Aróstegui

Motpart: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Tolkningsfråga

- 1) Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket antagits genom rådets direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾ av den 28 juni 1999, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, som den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken ett visst lönetillägg inte kan beviljas och utbetalas till personal inom den offentliga förvaltningen i Navarra som tillhör kategorin "kontraktsanställda enligt förvaltningsrättslig lagstiftning" – vilka har visstidsanställning – på grund av att detta lönetillägg utgör ersättning vid befordran och utveckling inom en yrkeskarriär som uteslutande är förbehållen personal som tillhör kategorin "ordinarie tjänstemän" – vilka har tillsvidareanställning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Överklagande ingett den 6 februari 2018 av Sophie Montel av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 november 2017 i mål T-634/16, Montel mot parlamentet

(Mål C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Sophie Montel (ombud: G. Sauveur, avocat)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ändra den överklagade domen genom att,
- ogiltigförklara det beslut som parlamentets generalsekreterare meddelade den 24 juni 2016, delgivet den 6 juli 2016, i vilket det slogs fast att "ett belopp på 77 267,42 euro felaktigt utbetalats till Sophie Montel" och vari den behörige utanordnaren och institutionens räkenskapsansvarige förpliktades att återkräva detta belopp,
- ogiltigförklara debetnota nr 2016-897, undertecknad av samma generaldirektör för budgetfrågor den 4 juli 2016,
- tillerkänna klaganden ersättning för den ideella skada som klaganden har lidit till följd av de grundlösa anklagelser som riktats mot henne innan några som helst slutsatser från undersökningen hade dragits, för att hennes rykte skadats och för de allvarliga svårigheter som det angripna beslutet har vållat henne såväl privat som politiskt,

- tillerkänna klaganden ersättning för hennes rättegångskostnader, och
- förplikta parlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Rättsaktens upphovsman saknade behörighet.
 - Behörighet att besluta i finansiella frågor tillkommer Europaparlamentets presidium och inte generalsekreteraren.
 - Avsaknad av delegering till generalsekreteraren.
 - Rättsakten är ogiltig, eftersom den kränker parlamentsledamöternas oberoende ställning och rätt till en opartisk rättslig prövning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen *electa una via*.
 - Parlamentets talman har hänskjutit ärendet till Olaf och det franska rättsväsendet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar.
 - Parlamentets talman har åsidosatt oskuldprincipen.
 - Parlamentets administration är både domare och part.
 - Parlamentet har anfört olika grunder under förfarandet.
 - Generalsekreteraren har vägrat att bereda klaganden tillfälle att yttra sig.
4. Fjärde grunden: Bevisbördan har vänts.
 - Parlamentet har tvingat klaganden att bevisa att hon inte har gjort sig skyldig till oegentligheter trots att det inte förfogade över några uppgifter som kunde föranleda det att på allvar misstänka att sådana förelåg
5. Femte grunden: Bristande motivering
 - Det enda skäl som anförts är publiceringen av en organisationsplan, trots att denna inte bevisar någonting.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.
 - Det finns inga regler som fastställer vilka bevis som ska inges och klaganden har därmed underkastad parlamentets fria skön.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av parlamentsassistenternas medborgerliga rättigheter.
 - Parlamentet förbjuder assistenterna att bedriva politisk verksamhet.
8. Åttonde grunden: Diskriminerande behandling, *Fumus persecutionis* och maktmissbruk
 - Klaganden har underkastats detta förfarande på grund av den politiska fientlighet som Europaparlamentets talman har gett uttryck för.
9. Nionde grunden: Åsidosättande av ledamöternas oberoende ställning.
 - Parlamentsassistenternas arbete är inte begränsat till lagstiftningsarbete.

10. Tionde grunden: Avsaknad av stöd i faktiska omständigheter.

- Parlamentet har till svar endast anfört att de handlingar som klaganden kommunicerat inte bevisade någonting trots att dessa handlingar styrkte assistentens arbete.
- Parlamentet kan inte bevisa sina påståenden.

11. Elfte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

- Organisationsplanen (utgångspunkten för det förfarande som parlamentets talman inlett) publicerades i februari 2015 medan återkravet av det felaktigt utbetalda beloppet hänför sig till augusti 2014

Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-86/18)

(2018/C 161/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, F. Thiran och G. von Rintelen)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, s. 1), genom att inte, senast den 18 april 2016, sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- ålägga Storhertigdömet Luxemburg, enligt artikel 260.3 FEUF att betala ett vite på 12 920 euro per dag från och med den dag då dom meddelas i detta mål för underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att meddela de åtgärder som vidtagits för införlivande av direktiv 2014/23/EU, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Medlemsstaterna var enligt artikel 51.1 i direktiv 2014/23/EU skyldiga att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Luxemburg inte har underrättat kommissionen om de åtgärder för införlivande av direktivet som eventuellt har vidtagits, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.
 2. Kommissionen har yrkat att Luxemburg ska åläggas att betala ett vite på 12 920 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårighetsgrad och varaktighet, beloppets avskräckande verkan och medlemsstatens betalningskapacitet.
-

Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg**(Mål C-87/18)**

(2018/C 161/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, F. Thiran och G. von Rintelen)*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 90.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, s. 65), genom att inte, senast den 18 april 2016, sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- ålägga Storhertigdömet Luxemburg, enligt artikel 260.3 FEUF att betala ett vite på 11 628 euro per dag från och med den dag då dom meddelas i detta mål för underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att meddela de åtgärder som vidtagits för införlivande av direktiv 2014/24/EU, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Medlemsstaterna var enligt artikel 90.1 i direktiv 2014/24/EU skyldiga att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Luxemburg inte har underrättat kommissionen om de åtgärder för införlivande av direktivet som eventuellt har vidtagits, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.
2. Kommissionen har yrkat att Luxemburg ska åläggas att betala ett vite på 11 628 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårighetsgrad och varaktighet, beloppets avskräckande verkan och medlemsstatens betalningskapacitet.

Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg**(Mål C-88/18)**

(2018/C 161/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, F. Thiran och G. von Rintelen)*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 106.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, s. 65), genom att inte, senast den 18 april 2016, sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- ålägga Storhertigdömet Luxemburg, enligt artikel 260.3 FEUF att betala ett vite på 11 628 euro per dag från och med den dag då dom meddelas i detta mål för underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att meddela de åtgärder som vidtagits för införlivande av direktiv 2014/25/EU, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Medlemsstaterna var enligt artikel 106.1 i direktiv 2014/25/EU skyldiga att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Luxemburg inte har underrättat kommissionen om de åtgärder för införlivande av direktivet som eventuellt har vidtagits, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.
2. Kommissionen har yrkat att Luxemburg ska åläggas att betala ett vite på 11 628 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårighetsgrad och varaktighet, beloppets avskräckande verkan och medlemsstatens betalningskapacitet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 9 februari 2018 – Sociale Verzekeringsbank mot F. van den Berg och H.D. Giesen

(Mål C-95/18)

(2018/C 161/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Klagande: Sociale Verzekeringsbank

Motpart: F. van den Berg, H.D. Giesen

Tolkningsfrågor

- 1a) Ska artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF tolkas så, att de i sådana situationer som de förevarande utgör hinder för nationella bestämmelser som artikel 6a b AOW? ⁽¹⁾ Denna bestämmelse medför att en invånare i Nederländerna inte omfattas av den allmänna socialförsäkringen i bosättningsstaten om vederbörande arbetar i en annan medlemsstat och enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71 ⁽²⁾ omfattas av anställningsstatens lagstiftning om social trygghet. De aktuella situationerna utmärks av att de berörda personerna enligt anställningsstatens lagstiftning inte har rätt till ålderspension på grund av de endast i ringa omfattning utfört arbete där.

- 1b) Är det av betydelse för svaret på fråga 1a att en invånare i en stat som enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71 inte är behörig bosättningsstat inte är skyldig att betala en avgift till det allmänna socialförsäkringssystemet i bosättningsstaten? Under de perioder en sådan invånare arbetar i en annan medlemsstat omfattas vederbörande emellertid enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71 endast av anställningsstatens system för social trygghet, och i en sådan situation föreskrivs inte heller i den nationella nederländska lagstiftningen en avgiftsskyldighet.
- 2) Är det av betydelse för svaret på fråga 1 att det fanns en möjlighet för de berörda personerna att teckna en frivillig försäkring enligt AOW eller att det fanns en möjlighet för dem att begära att SvB skulle sluta en sådan överenskommelse som avses i artikel 17 i förordning nr 1408/71?
- 3) Utgör artikel 13 i förordning nr 1408/71 hinder för att en person som H.D. Giesens maka – som före den 1 januari 1989 enbart bedömt mot bakgrund av den nationella lagstiftningen i bosättningsstaten Nederländerna var försäkrad genom AOW – förvärvar rätt till förmåner vid ålderdom på grundval av denna försäkring för de perioder hon på grund av sitt arbete i en annan medlemsstat enligt ovannämnda bestämmelse omfattades av lagstiftningen i anställningsstaten? Eller ska rätten till en förmån enligt AOW anses utgöra en sådan rätt till förmåner som i den nationella lagstiftningen inte är beroende av villkor om anställning eller försäkring i den mening som avses i domen Bosmann⁽³⁾, så att resonemanget i den domen kan tillämpas i hennes fall?

⁽¹⁾ Algemene ouderdomswet (lagen om allmän ålderspension).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den
9 februari 2018 – Sociale Verzekeringsbank mot C.E. Franzen**

(Mål C-96/18)

(2018/C 161/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Klagande: Sociale Verzekeringsbank (SvB)

Motpart: C.E. Franzen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF tolkas så, att dessa bestämmelser i en sådan situation som den förevarande utgör hinder för nationella bestämmelser som artikel 6a b AKW?⁽¹⁾ Denna bestämmelse medför att en invånare i Nederländerna inte omfattas av den allmänna socialförsäkringen i bosättningsstaten om vederbörande arbetar i en annan medlemsstat och enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71⁽²⁾ omfattas av anställningsstatens lagstiftning om social trygghet. Den aktuella situationen utmärks av att C.E. Franzen enligt anställningsstatens lagstiftning inte har rätt till barnbidrag på grund av att hon endast i ringa omfattning utfört arbete där.

- 2) Är det av betydelse för svaret på ovannämnda fråga att det fanns en möjlighet för C.E. Franzen att begära att SvB skulle sluta en sådan överenskommelse som avses i artikel 17 i förordning nr 1408/71?

⁽¹⁾ Algemene Kinderbijslagwet (allmänna lagen om barnbidrag).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 12 februari 2018 –
Línea Directa Aseguradora S.A. mot Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros**

(Mål C-100/18)

(2018/C 161/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Línea Directa Aseguradora S.A.

Motpart: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ⁽¹⁾, hinder för en tolkning som innebär att den obligatoriska försäkringen omfattar skador som orsakats av en brand i ett parkerat fordon när branden har sitt ursprung i de mekanismer som är nödvändiga för fordonets transportfunktion?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande, utgör artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, hinder för en tolkning som innebär att den obligatoriska försäkringen omfattar skador som orsakats av en brand i ett fordon när branden inte kan knytas till tidigare rörelse, varmed den inte kan anses ha samband med färd?
- 3) Om den andra frågan ska besvaras nekande, utgör artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, hinder för en tolkning som innebär att den obligatoriska försäkringen omfattar skador som orsakats av en brand i ett fordon när fordonet var parkerat i ett stängt privat garage?

⁽¹⁾ EUT L 263, 2009, s. 11

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid
(Spanien) den 13 februari 2018 – Domingo Sánchez Ruiz mot Comunidad de Madrid (Servicio
Madrileño de Salud)**

(Mål C-103/18)

(2018/C 161/27)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: Domingo Sánchez Ruiz

Motpart: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Tolkningsfrågor

- 1) Kan en situation som den som beskrivs i förevarande fall (där den offentliga arbetsgivaren inte efterlever tidsbegränsningarna i lagstiftningen och därmed tillåter förnyelse av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller behåller tidsbegränsningen samtidigt som typen av utnämning ändras från tillfällig anställning till vikariat eller ersättningsanställning) innebära missbruk genom förnyelse av på varandra följande anställningar och därmed anses vara en sådan situation som beskrivs i klausul 5 i ramavtalet i bilagan till direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾?
- 2) Ska bestämmelserna i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70/EG, mot bakgrund av effektivitetsprincipen, tolkas så, att de utgör hinder för de nationella processrättsliga regler som kräver att arbetstagare med tidsbegränsade anställningar agerar aktivt vad gäller bestridanden eller överklaganden (avseende alla de på varandra följande utnämningarna och upphörandena) för att därmed, och endast på detta sätt, kunna stödja sig på gemenskapsdirektivet, och åberopa de rättigheter som unionens rättsordning tillhandahåller?
- 3) Med beaktande av att behovet av att tillsätta lediga tjänster och täcka sjuk- och semesterledigheter (...) i den offentliga sektorn och vid tillhandahållande av grundläggande tjänster i allt väsentligt är "permanent", och det därmed är nödvändigt att begränsa begreppet "objektiv grund", vilket skulle motivera tidsbegränsade anställningar:
 - a) Kan det anses strida mot direktiv 1999/70/EG (klausul 5.1 a), och att det därmed inte föreligger någon objektiv grund, när en arbetstagare med tillfällig anställning erhåller på varandra följande vikariat, utan möjlighet till kontinuitet, och arbetar alla eller nästan alla dagar under året, inom ramen för konsekutiva och på varandra följande utnämningar/inringningar, som sträcker sig över flera år, med full varaktighet, men grunden för att anlita arbetstagaren alltid föreligger?
 - b) Ska det anses vara föreligga ett permanent och inte tillfälligt behov – som således inte kan anses vara en "objektiv grund" enligt klausul 5.1 a – med hänsyn dels till de beskrivna omständigheterna, det vill säga oräkneliga utnämningar och inringningar som sträcker sig över flera år, dels till förekomsten av strukturella brister, brister som kommer till uttryck i andelen vikariat i aktuell sektor, och/eller i att dessa behov alltid och som regel täcks av arbetstagare med tidsbegränsade anställningar, som på ett bestående sätt ingår som en väsentlig del i tillhandahållandet av de allmännyttiga tjänsterna?
 - c) Eller ska den hänskjutande domstolen i allt väsentligt, för att fastställa den tillåtna tidsbegränsningen för tillfällig anställning, utgå från ordalydelsen i den lagstiftning som reglerar användningen av arbetstagare med tillfälliga anställningar, enligt vilken de kan utnämnas om det är motiverat av behov, situationer som ställer krav på skyndsamhet eller för att genomföra tillfälliga, konjunkturbetingade eller extraordinära program; kort sagt: ska denna användning av arbetstagare, för att objektiv grund ska anses föreligga, motsvara dessa exceptionella omständigheter, och det inte längre ska anses föreligga en objektiv grund, och därmed föreligga missbruk, när användningen inte längre är tillfällig, tidsbestämd eller övergående?
- 4) Är det förenligt med ramavtalet i bilagan till direktiv 1999/70/EG att uppfatta behov, situationer som ställer krav på skyndsamhet eller genomförande av tillfälliga, konjunkturbetingade eller extraordinära program som objektiv grund för anställning av och påföljande förnyelser för tillfälligt anställda it-tekniker som omfattas av tjänsteföreskrifter, när dessa offentliganställda på ett permanent och varaktigt sätt utför ordinarie arbetsuppgifter som är desamma som för fast anställda arbetstagare som omfattas av tjänsteföreskrifter, utan att den offentliga arbetsgivaren fastställer övre sammanlagda tidsgränser för dessa utnämningar, inte uppfyller sina rättsliga skyldigheter för att täcka dessa tjänster och behov med fast offentliganställda, och inte heller vidtar motsvarande åtgärder för att förebygga och förhindra missbruk av på varandra följande tillfälliga anställningar, utan förlänger de tjänster som tillhandahålls av tillfälligt anställda it-tekniker som omfattas av tjänsteföreskrifter, i det aktuella fallet under 17 tjänsteår utan avbrott?
- 5) Är rättspraxisen från Tribunal Supremo förenlig med det som föreskrivs i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70/EG, och tolkningen som Europeiska unionens domstol gör av detsamma, när Tribunal Supremo i denna rättspraxis, utan att ta hänsyn till fler parametrar, fastställer att det föreligger en objektiv grund med avseende på grunden för utnämningen eller tidsbegränsningen för densamma, eller slår fast att det är omöjligt att jämföra med fast offentliganställda, med beaktande av att de tillhör en annan juridisk ordning och har ett annat system för tillträde till anställning, och skillnaden mellan de varaktiga uppgifter som fast offentliganställda utför och de tillfälliga uppgifter som vikarier utför?

- 6) Om den nationella domstolen har konstaterat förekomst av missbruk i samband med på varandra följande anställningar av en tillfällig vikarie som offentliganställd som omfattas av tjänsteföreskrifter vid SERMAS [hälsovårdsmyndigheten i den autonoma regionen Madrid], vilka anställningar syftar till att täcka permanenta och strukturella behov beträffande tillhandahållandet av tjänster av fast anställda som omfattas av tjänsteföreskrifter, i och med att det saknas effektiva åtgärder i den nationella rättsordningen för att beivra ett sådant missbruk och undanröja följderna av åsidosättandet av unionslagstiftningen, ska klausul 5 i ramavtalet i bilagan till direktiv 1999/70/EG tolkas så, att den nationella domstolen är skyldig att vidta effektiva och avskräckande åtgärder som garanterar att ramavtalet har ändamålsenlig verkan och därmed beivra ett sådant missbruk och undanröja följderna av åsidosättandet av dessa unionsrättsliga bestämmelser, genom att inte tillämpa de nationella bestämmelser som står i strid med dem?

Om svaret är jakande, och enligt vad Europeiska unionens domstol slår fast i punkt 41 i domen av den 14 september 2016, i målen C-184/15 och C-197/15 ⁽²⁾:

Skulle en omvandling av vikariatet/den tillfälliga anställningen/ersättningsanställningen till ett varaktigt anställningsförhållande, med utgångspunkt i fast eller tillsvidareanställd offentlig personal, med samma anställningstrygghet som jämförbara fast offentliganställda, överensstämma med de mål som eftersträvas genom direktiv 1999/70/EG, som en åtgärd för att förebygga och beivra missbruk vid av på varandra följande tillfälliga anställningar och undanröja följderna av åsidosättandet av unionsrätten?

- 7) I fall av missbruk av förnyade tillfälliga anställningar, vid en omvandling av det tillfälliga vikariatet till en fast anställning eller tillsvidareanställning, kan denna omvandling endast anses uppnå målen i direktiv 1999/70/EG och dess ramavtal om den tillfälligt anställda arbetstagaren som har utsatts för missbruket får åtnjuta identiska och lika arbetsvillkor som de fast anställda (vad gäller socialt skydd, befordran, tillsättning av lediga tjänster, fortbildning, tjänstledighet, administrativ ställning, andra ledigheter, passiva rättigheter och upphörande av anställning, liksom deltagande i uttagningsförfaranden som inleds för att tillsätta lediga tjänster och för befordran), enligt principerna om varaktighet och oavsättlighet, med alla inneboende rättigheter och skyldigheter, på samma villkor som de fast anställda it-tekniker som omfattas av tjänsteföreskrifter?
- 8) Kräver unionsrätten att domar/förvaltningsåtgärder som vunnit laga kraft revideras under de omständigheter som beskrivs, om de fyra villkor är uppfyllda som krävs enligt målet Kühne & Heitz NV (C-453/00, av den 13 januari 2004) ⁽³⁾: 1) enligt spansk nationell rätt har statsförvaltningen och domstolarna möjlighet att pröva en revisionstalan, men med de begränsningar som finns är det mycket svårt eller omöjligt; 2) de omtvistade avgörandena har vunnit laga kraft till följd av en dom från en nationell domstol som dömer i sista/enda instans; 3) domen grundar sig på en tolkning av gemenskapsrätten som inte överensstämmer med EU-domstolens rättspraxis, och den har avkunnats utan att först lägga fram en begäran om förhandsavgörande; 4) den berörda parten har vänt sig till myndigheten omedelbart efter att ha fått kännedom om denna rättspraxis?
- 9) Får och ska de nationella domstolarna, som europeiska domstolar som ska garantera att unionsrätten ges full verkan i medlemsstaterna, kräva av och ålägga de nationella förvaltningsmyndigheterna i medlemsstaterna att de – inom sina respektive behörighetsområden – antar lämpliga bestämmelser för att undanröja de nationella regler som är oförenliga med unionsrätten i allmänhet och med direktiv 1999/70/EG och dess ramavtal i synnerhet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 17, 1999, s. 43).

⁽²⁾ Dom av den 14 september 2016, Martínez Andrés och Castrejana López (C-184/15 och C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Dom av den 13 januari 2004, Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) mot Administración General del Estado**

(Mål C-105/18)

(2018/C 161/28)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Energía de Galicia (Engasa) S.A. mot Administración General del Estado**

(Mål C-106/18)

(2018/C 161/29)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Duerocanto S.L. mot Administración General del Estado**

(Mål C-107/18)

(2018/C 161/30)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Duerocanto S.L.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?

- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. mot Administración General del Estado**

(Mål C-108/18)

(2018/C 161/31)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?

- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica mot Administración General del Estado**

(Mål C-109/18)

(2018/C 161/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en avgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att undanta vissa producenter från skyldighet att betala vattenkraftsavgift, nämligen de producenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och att undanta övriga former av vattenförbrukning från avgiftsplikt, varvid avgiften endast tas ut på användning av vatten för produktion av elenergi?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
José Manuel Burgos Pérez y María del Amor Guinea Bueno mot Administración General del Estado**

(Mål C-110/18)

(2018/C 161/33)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Part(er) i det nationella målet

Klagande: José Manuel Burgos Pérez y María del Amor Guinea Bueno

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Endesa Generación S.A. mot Administración General del Estado**

(Mål C-111/18)

(2018/C 161/34)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Endesa Generación S.A.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) mot Administración General del Estado**

(Mål C-112/18)

(2018/C 161/35)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000, ⁽¹⁾ som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?

- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽¹⁾ att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Parc del Segre S.A. m. fl. mot Administración General del Estado**

(Mål C-113/18)

(2018/C 161/36)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. och Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?

- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Överklagande ingett den 14 februari 2018 av PGNiG Supply & Trading GmbH av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 december 2017 i mål T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: PGNiG Supply & Trading GmbH (ombud: M. Jeżewski, adwokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet av Europeiska unionens tribunal av den 14 december 2017 i mål T-849/16 om avvisning av PGNiG Supply & Tradings talan,
- pröva huruvida PGNiG Supply & Tradings talan i mål T-849/16 angående en ansökan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) 6950 final av den 28 oktober 2016 om ändring av villkoren för undantag för OPAL-gasledningen från kraven på tillträde för tredje part och reglerade tariffer som beviljats enligt direktiv 2003/55/EG, och fastställa att talan kan tas upp till sakprövning.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har åsidosatt artikel 263 fjärde stycket FEUF genom ett felaktigt antagande att Europeiska kommissionens beslut från år 2016 inte berör klaganden vare sig direkt eller individuellt och inte utgör en regleringsakt, det vill säga ett antagande som följer av att tribunalen misstolkade karaktären och verkan av det nya reglerade undantaget från år 2016, bland annat på grund av att undantaget åsidosätter artikel 36.1 a–e i gasdirektivet (direktiv 2009/73/EG) genom att undantagskriterierna för ”ny gasinfrastruktur” inte tillämpats och genom att det inte bedömds huruvida dessa kriterier hade uppfyllts på ett sätt som skulle göra det möjligt att fatta beslut om arten och statusen avseende undantaget som infördes genom kommissionens beslut och genom det nya reglerade undantaget från år 2016, eftersom artikel 36.1 i gasdirektivet inte tillämpats på kommissionens beslut att ändra räckvidden av det reglerade undantaget från år 2009. I denna grund för överklagandet har klaganden hävdatt att tribunalen inte bedömde huruvida det reglerade undantaget var nytt, vilket ledde till att den gjorde en felaktig bedömning av verkan av kommissionens beslut på klaganden.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 263 FEUF genom att fastställa att klaganden inte är direkt berörd av Europeiska kommissionens beslut. I förevarande grund för överklagandet har klaganden hävdatt att tribunalens bedömning genom vilken den fann att klaganden inte var direkt berörd av kommissionens beslut utgör felaktig rättstillämpning. Tribunalens tillvägagångssätt ligger inte i linje med gällande rättspraxis enligt vilken beslut av Europeiska kommissionen berör personer direkt när dessa inte är nationella tillsynsmyndigheter eller adressater till vilka dessa beslut riktar sig.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 263 FEUF genom att fastställa att klaganden inte är personligen berörd av Europeiska kommissionens beslut. Klaganden har i denna grund för överklagandet gjort gällande att dess ställning på marknaden möjliggör en objektiv individualisering i den mening som avses i rättspraxis angående huruvida talan kan tas upp till sakprövning.

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av sista ledet i artikel 263 fjärde stycket FEUF genom att konstatera att Europeiska kommissionens beslut inte är en regleringsakt. Klaganden har i förevarande grund för överklagandet gjort gällande att beslutet är en regleringsakt.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 13 februari 2018 –
Telefónica Móviles España S.A.U. mot Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Mål C-119/18)

(2018/C 161/38)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Telefónica Móviles España S.A.U.

Motpart: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tolkas så, att en medlemsstat – med hänsyn till den positiva inverkan på teleområdet som följer av den nya regleringen på detta område och på det audiovisuella området, i synnerhet till följd av utvidgningen av tjänster för fast och mobil bredbandsanslutning samt avskaffandet av reklam, betalinnehåll och [RTVE:s villkorade] tillgång – från teleoperatörer får utkräva en årlig avgift, såsom den som fastställs i artikel 5 i Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE)), vars syfte är att bidra till finansieringen av RTVE, med hänsyn tagen till föreliggande omständigheter:

— att det för det aktuella räkenskapsåret inte har visats att den nya rättsliga regleringen har haft en direkt eller indirekt positiv inverkan för berörda teleoperatörer,

— att avgiften uppgår till 0,9 % av fakturerade bruttodriftsintäkter för relevant år, men [beräknas] inte på intäkter hänförliga till audiovisuella tjänster och reklamtjänster, öknings av tillhandahållandet av sådana tjänster eller vinst som verksamheten generar. Avgiften utgör en påлага enligt artikel 5 i lag nr 8/2009 i dess ursprungliga lydelse och kan vara omotiverad i förhållande till den audiovisuella tjänst som den avser. [Nämnda artikel 5] utgör den rättsliga grunden för avlagen på begäran om dels återbetalning av felaktigt inbetalda belopp, dels rättelse av klagandens skattedeklarationer på det sätt som klaganden framfört i förevarande ekonomisk-administrativa överklagande?

2) Är nämnda avgift proportionell, i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 2002/20/EG, i förhållande till teleoperatörer som bedriver verksamhet i Spanien och i ett område som sträcker sig utöver en autonom region, med hänsyn till den beräkningsgrund som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009?

- 3) Är den avgift som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av RTVE öppet redovisad, i den mening som avses i artikel 6.1 och bilagan till direktiv 2002/20/EG, om det inte är känt vilken konkret samhällsomfattande tjänst eller public service-tjänst som RTVE tillhandahåller?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 13 februari 2018 –
Orange España S.A.U. mot Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Mål C-120/18)

(2018/C 161/39)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Orange España S.A.U.

Motpart: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tolkas så, att en medlemsstat – med hänsyn till den positiva inverkan på teleområdet som följer av den nya regleringen på detta område och på det audiovisuella området, i synnerhet till följd av utvidgningen av tjänster för fast och mobil bredbandsanslutning samt avskaffandet av reklam, betalinnehåll och [RTVE:s villkorade] tillgång – från teleoperatörer får utkräva en årlig avgift, såsom den som fastställs i artikel 5 i Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE)), vars syfte är att bidra till finansieringen av RTVE, med hänsyn tagen till föreliggande omständigheter:

— att det för det aktuella räkenskapsåret inte har visats att den nya rättsliga regleringen har haft en direkt eller indirekt positiv inverkan för berörda teleoperatörer,

— att avgiften uppgår till 0,9 % av fakturerade bruttodriftsintäkter för relevant år, men [beräknas] inte på intäkter hänförliga till audiovisuella tjänster och reklamtjänster, ökning av tillhandahållandet av sådana tjänster eller vinst som verksamheten generar. Avgiften utgör en påлага enligt artikel 5 i lag nr 8/2009 i dess ursprungliga lydelse och kan vara omotiverad i förhållande till den audiovisuella tjänst som den avser. [Nämnda artikel 5] utgör den rättsliga grunden för avslagen på begäran om dels återbetalning av felaktigt inbetalda belopp, dels rättelse av klagandens skattedeklarationer på det sätt som klaganden framfört i förevarande ekonomisk-administrativa överklagande?

- 2) Är nämnda avgift proportionell, i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 2002/20/EG, i förhållande till teleoperatörer som bedriver verksamhet i Spanien och i ett område som sträcker sig utöver en autonom region, med hänsyn till den beräkningsgrund som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009?

- 3) Är den avgift som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av RTVE öppet redovisad, i den mening som avses i artikel 6.1 och bilagan till direktiv 2002/20/EG, om det inte är känt vilken konkret samhällsomfattande tjänst eller public service-tjänst som RTVE tillhandahåller?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 14 februari 2018 –
Vodafone España S.A.U. mot Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Mål C-121/18)

(2018/C 161/40)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Vodafone España S.A.U.

Motpart: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁾ tolkas så, att en medlemsstat – med hänsyn till den positiva inverkan på teleområdet som följer av den nya regleringen på detta område och på det audiovisuella området, i synnerhet till följd av utvidgningen av tjänster för fast och mobil bredbandsanslutning samt avskaffandet av reklam, betalinnehåll och [RTVE:s villkorade] tillgång – från teleoperatörer får utkräva en årlig avgift, såsom den som fastställs i artikel 5 i Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE)), vars syfte är att bidra till finansieringen av RTVE, med hänsyn tagen till föreliggande omständigheter:

— att det för det aktuella räkenskapsåret inte har visats att den nya rättsliga regleringen har haft en direkt eller indirekt positiv inverkan för berörda teleoperatörer,

— att avgiften uppgår till 0.9 % av fakturerade bruttodriftsintäkter för relevant år, men [beräknas] inte på intäkter hänförliga till audiovisuella tjänster och reklamtjänster, ökning av tillhandahållandet av sådana tjänster eller vinst som verksamheten generar. Avgiften utgör en påлага enligt artikel 5 i lag nr 8/2009 i dess ursprungliga lydelse och kan vara omotiverad i förhållande till den audiovisuella tjänst som den avser. [Nämnda artikel 5] utgör den rättsliga grunden för avslagen på begäran om dels återbetalning av felaktigt inbetalda belopp, dels rättelse av klagandens skattedeklarationer på det sätt som klaganden framfört i förevarande ekonomisk-administrativa överklagande?

- 2) Är nämnda avgift proportionell, i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 2002/20/EG, i förhållande till teleoperatörer som bedriver verksamhet i Spanien och i ett område som sträcker sig utöver en autonom region, med hänsyn till den beräkningsgrund som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009?

- 3) Är den avgift som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av RTVE öppet redovisad, i den mening som avses i artikel 6.1 och bilagan till direktiv 2002/20/EG, om det inte är känt vilken konkret samhällsomfattande tjänst eller public service-tjänst som RTVE tillhandahåller?

(¹) EGT L 108, 2002, s. 21.

Överklagande ingett den 15 februari 2018 av HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2017 i mål T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH mot Europeiska unionens råd

(Mål C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (ombud: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

upphäva, i sin helhet, tribunalens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2017 i mål T 692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska kommissionen, och

förplikta rådet

- att till klaganden utge 2 516 221,50 euro för materiell och ideell skada som uppstått till följd av klagandens upptagande i förteckningen över personer, enheter och organ i bilaga V till förordning (EG) nr 423/2007 (¹) och i bilaga VIII till förordning (EU) nr 961/2010 (²),
- att betala dröjsmålsränta till klaganden till den av Europeiska centralbanken fastställda räntan för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, ökade med två procentenheter, räknat från och med den 17 oktober 2015 till dess att ovannämnda belopp har betalats i sin helhet,
- att ersätta rättegångskostnaderna, särskilt klagandens utgifter.

Grunder och huvudargument

Klaganden grundar sitt överklagande på tribunalens åsidosättande av unionsrätten.

Den hävdar särskilt att följande överträdelser av unionslagstiftningen ägde rum:

- Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad gäller den tid som är relevant för bedömningen genom att till rådets fördel beakta omständigheter och uppgifter som rådet inte ingett förrän efter det att de rättsstridiga åtgärderna hade vidtagits och i vissa fall endast i samband med överklagandet.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den konstaterade att det fanns omständigheter som bevisade att det åtminstone var sannolikt att klaganden "ägs eller kontrolleras av en annan enhet [i det här fallet: IRISL]". I synnerhet tillämpade tribunalen ett felaktigt bedömningskriterium, beaktade felaktigt uppgifter från rådet som rådet inte ens innehade vid bedömningen, underlät att fastställa omfattningen av det (påstådda) ägandet eller kontrollen och bedömde de anförda omständigheterna felaktigt.

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att anta att förordning nr 668/2010 ⁽³⁾ var lagenlig i den del den berörde klaganden.
- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att anta att skälen till de vidtagna åtgärderna mot klaganden i princip inte kunde göra EU ansvarsskyldig och genom att underlåta att undersöka huruvida rätten till ett effektivt rättsskydd hade åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 103, 2007, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, 2010, s. 1).

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, 2010, s. 25).

Överklagande ingett den 15 februari 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 december 2017 i mål T-728/16, Tuerck mot kommissionen

(Mål C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara, B. Mongin och L. Radu Bouyon)

Övrig part i målet: Sabine Tuerck

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 december 2017 i mål T-728/16, Tuerck/kommissionen,
- ogilla talan i första instans,
- förplikta motparten i överklagandemålet att ersätta rättegångskostnaderna i första instans, och
- förplikta Sabine Tuerck att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Den första grunden i överklagandet avser förfarande för överföring av pensionsrättigheter som förvärvats inom en nationell myndighet till pensionssystemet för tjänstemän i Europeiska unionen, såsom föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i unionen. Klaganden hävdar genom denna grund hävdad att tribunalen inte beaktade domstolens praxis i målet Radek Časta (dom av den 5 december 2013, C-166/12, punkterna 24, 28 och 31). Enligt nämnda praxis ska den transaktionen – som består av att omvandla det kapital som motsvarar de pensionsrättigheter som har förvärvats i det nationella systemet till de pensionsgrundande tjänsteår som ska beaktas i unionens pensionssystem – regleras av unionsrätten. Nämnda transaktion innebär att en värdeökning av kapitalet mellan dagen för begäran om överföring till dagen för den faktiska överföringen ska beaktas, såsom föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte hade befogenhet att göra ett avdrag för det uppskattade kapitalvärdet mellan den dag då begäran om överföring registrerades och dagen för den faktiska överföringen av kapitalet. Tribunalen åsidosatte artikel 11.2 stycke 2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, beaktade inte kommissionens befogenhet i enlighet med den artikeln och gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att kommissionen inte hade befogenhet att göra sådana avdrag.

Den andra grunden avser felaktig rättstillämpning, eftersom tribunalen fann att avdrag för det uppskattade kapitalvärdet kunde göras enligt en annan ränta än den som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna och endast beräknat utifrån det överförbara kapitalet. Avdrag för det uppskattade kapitalvärdet ska emellertid göras i enlighet med tjänsteföreskrifterna, i vilka det föreskrivs att balansen i systemet ska iakttas och således ska en ränta på 3,1 % tillämpas. Tribunalen åsidosatte artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och tribunalens dom i det mål om överklagande som meddelades den 13 oktober 2015 i målet kommissionen/Verile och Gjergij (T-104/14 P) genom att hänvisa till det "överförbara" beloppet trots att det i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna anges att omräkningen av de belopp som motsvarar den berörda personens pensionsrättigheter till pensionsgrundande tjänsteår ska göras utifrån dagen för överföringen.

Den tredje grunden avser felaktig rättstillämpning och åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Tribunalen tillämpade de allmänna genomförandebestämmelserna som antagits av kommissionen för tillämpning av tjänsteföreskrifterna före själva tjänsteföreskrifterna trots att dessa är överordnade de bestämmelserna. Kommissionen hävdar genom den tredje grundens första del att tribunalen tolkade de allmänna genomförandebestämmelserna på ett sätt som strider mot ordalydelsen i bestämmelsen i tjänsteföreskrifterna som nämnda bestämmelser är avsedda att genomföra. Kommissionen gör vidare gällande att tribunalen åsidosatte principen om att det enligt tjänsteföreskrifterna – såsom dessa har tolkats av domstolen i domen Radek Časta – inte är tillåtet att omräkna belopp som inte i själva verket motsvarar pensionsrättigheter till pensionsgrundande tjänsteår. Kommissionen gör genom den tredje grundens andra del gällande att tribunalen har åsidosatt motiveringsskyldigheten. Enligt kommissionen fann tribunalen på grundval av en motsägelsefull motivering att den nationella myndigheten hade styrkt uppskattningen av kapitalvärdet mellan dagen för begäran om överföring och den dag den faktiskt gjordes.

Den fjärde grunden avser en uppenbart oriktig bedömning och ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom tribunalen fann att det förelåg en otillbörlig vinst trots att detta inte är fallet. För det första fann tribunalen att den omständigheten att endast en del av det överförda kapitalet omvandlades till pensionsgrundande tjänsteår utgjorde otillbörlig vinst trots att den överföringen ska bedömas utifrån dagen för begäran om överföring och därefter följer systemet för "fiktiva" inbetalningar som grundas på ett kapitaliseringssystem. Kommissionen gör genom den fjärde grundens andra del gällande åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Tribunalen fann nämligen att det förelåg en otillbörlig vinst utan att – mot bakgrund av kommissionens argument om att det belopp som inte omfattades av räntan på 3,1 % återbetalades till den berörda tjänstemannen – motivera på vilket sätt det fanns stöd för den slutsatsen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 23 februari 2018 – Skype Communications Sàrl mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Mål C-142/18)

(2018/C 161/43)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Kärande: Skype Communications Sàrl

Svarande: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Tolkningsfrågor

1. Ska definitionen av en elektronisk kommunikationstjänst i artikel 2 c i direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, i dess ändrade lydelse, tolkas så, att en IP-baserad taltjänst som tillhandahålls via en programvara och termineras på ett allmänt telefonnät till ett fast eller mobilt nummer i en nationell nummerplan (i formen E.164) ska betraktas som en elektronisk kommunikationstjänst, trots att den internetjänst genom vilken en användare ges åtkomst till den IP-baserade taltjänsten redan i sig utgör en elektronisk kommunikationstjänst, samtidigt som leverantören av programvaran erbjuder denna tjänst mot betalning och ingår avtal med leverantörer av telekommunikationstjänster som har erforderliga tillstånd för att vidarebefordra och terminera samtal till det allmänna telefonnätet vilka gör det möjligt att terminera samtal till fasta eller mobila nummer i en nationell nummerplan?

2. Blir svaret på den första frågan detsamma, för det fall att den första frågan besvaras jakande, om hänsyn tas till den omständigheten att den funktion i programvaran som möjliggör samtal endast är en funktion i en programvara som kan användas utan denna funktion?
3. Blir svaret på den första frågan detsamma, för det fall att de två första frågorna besvaras jakande, om hänsyn tas till den omständigheten att tjänsteleverantören i sina allmänna villkor har angett att leverantören inte tar något ansvar för signalöverföringen i förhållande till slutanvändaren?
4. Blir svaret på den första frågan detsamma, för det fall att de tre första frågorna besvaras jakande, om hänsyn tas till den omständigheten att den tjänst som tillhandahålls även omfattas av definitionen "av informationssamhällets tjänster"?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 23 februari 2018 –
Regards Photographiques SARL mot Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Mål C-145/18)

(2018/C 161/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Regards Photographiques SARL

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfrågor

- Ska bestämmelserna i artiklarna 103 och 311 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 ⁽¹⁾ och i punkt 7 i del A i bilaga IX till direktivet tolkas så att de endast kräver att fotografier har tagits av deras upphovsman, tryckts av honom eller under hans tillsyn, signerats och numrerats med begränsning till trettio exemplar, oavsett storlek och underlag, för att de ska omfattas av den reducerade mervärdesskattesatsen?
- Om svaret på den första frågan är jakande, är det ändå tillåtet för medlemsstaterna att från tillämpningen av den reducerade mervärdesskattesatsen utesluta fotografier som inte har konstnärlig karaktär?
- Om svaret på den första frågan är nekande, vilka andra krav ska fotografier uppfylla för att omfattas av den reducerade mervärdesskattesatsen? Särskilt önskas klarhet i huruvida de ska ha konstnärlig karaktär.
- Ska dessa villkor tolkas enhetligt inom Europeiska unionen eller innefattar de en hänvisning till varje medlemsstats rättsregler, särskilt i fråga om immateriella rättigheter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 26 februari 2018 – Agostinho da Silva Martins mot Dekra Claims Services Portugal SA

(Mål C-149/18)

(2018/C 161/45)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i det nationella målet

Klagande: Agostinho da Silva Martins

Motpart: Dekra Claims Services Portugal SA

Tolkningsfrågor

- a) Ska den i Portugal gällande bestämmelsen anses utgöra en sådan avvikande tvingande bestämmelse som avses i artikel 16 i Rom II-förordningen ⁽¹⁾?
- b) Ska nämnda rättsregel anses utgöra en bestämmelse i gemenskapsrätten som fastställer en lagvalsregel, i den mening som avses i artikel 27 i Rom II-förordningen?
- c) Kan det mot bakgrund av artikel 28 i direktiv 2009/103/EG ⁽²⁾ anses att den preskriptionstid som föreskrivs i artikel 498.3 i den portugisiska civillagen ska tillämpas när en portugisisk medborgare råkar ut för en trafikolycka i Spanien?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II)
EUT L 199, 2007, s. 40.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet
EUT L 263, 2009, s. 11.

Överklagande ingett den 23 februari 2018 av Crédit mutuel Arkéa av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2017 i mål T-712/15, Crédit mutuel Arkéa mot Europeiska centralbanken

(Mål C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Crédit mutuel Arkéa (ombud: H. Savoie, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 13 december 2017, (T-712/15). Genom denna dom ogillade tribunalen Crédit mutuel Arkéas talan om ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens beslut (ECB/SSM/2015 – 9695000CG 7B84NLR5984/28) av den 5 oktober 2015 om fastställande av tillsynskrav avseende Crédit mutuel-koncernen.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar två grunder till stöd för sitt överklagande,

- felaktig rättstillämpning såtillvida att tribunalen fann att ECB med stöd av artikel 2.21 c i ramförordningen om den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) kunde genomföra gruppbaserad tillsyn över ett institut som är anslutet till en central organisation även när det inte är fråga om ett kreditinstitut,
- felaktig kvalificering av de faktiska och rättsliga omständigheterna, såtillvida att tribunalen fann att Crédit mutuel utgjorde en grupp som omfattades av tillsyn, eftersom den uppfyllde villkoren i artikel 10.1 i förordning nr 575/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, s. 1)

Överklagande ingett den 23 februari 2018 av Crédit mutuel Arkéa av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2017 i mål T-52/16, Crédit mutuel Arkéa mot Europeiska centralbanken

(Mål C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Crédit mutuel Arkéa (ombud: H. Savoie, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 13 december 2017 i mål T-52/16, genom vilken tribunalen ogillade det yrkande som framställdes av Crédit mutuel Arkéa om ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens beslut ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40, av den 4 december 2015, om fastställande av tillsynskrav tillämpliga på gruppen Crédit mutuel.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande två grunder:

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i det att tribunalen fann att det enligt artikel 2.21 c i ramförordningen SSM är möjligt för ECB att anordna en konsoliderad tillsyn över institut som är anslutna till ett centralt organ trots att sistnämnda inte är att anses som ett kreditinstitut;
- Tribunalen gjorde en felaktig rättslig kvalificering av sakomständigheterna i det att tribunalen fann att Crédit mutuel utgör en grupp som är underställd tillsyn i den mån som den uppfyller villkoren i artikel 10.1 i förordning nr 575/2013. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, s. 1).

Talan väckt den 16 mars 2018 – Ilmārs Rimšēvičs mot Republiken Lettland**(Mål C-202/18)**

(2018/C 161/48)

*Rättegångsspråk: lettiska***Parter***Sökande:* Ilmārs Rimšēvičs (ombud: S. Vārpiņš, advokäts, I. Pazare, advokäte, M. Kvēps, advokäts)*Svarande:* Republiken Lettland**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- förklara att sökanden genom beslut fattat av Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Byrån för förebyggande och bekämpning av korruption) på Republiken Lettlands vägnar den 19 februari 2018, om vidtagande av säkerhetsåtgärder, rättsstridigt avsattes från posten som chef för Latvijas Banka (Lettlands centralbank),
- förklara rättsstridig den säkerhetsåtgärd i form av förbud att utöva viss yrkesverksamhet – varigenom sökanden förbjöds att utöva tjänsten som chef för Lettlands centralbank och de befogenheter denna post medför – som han ålades genom beslutet fattat av Byrån för förebyggande och bekämpning av korruption på Republiken Lettlands vägnar den 19 februari 2018, om vidtagande av säkerhetsåtgärder, och
- förklara rättsstridiga de restriktioner av sökandens roll som ledamot av Europeiska centralbankens råd och de befogenheter denna post medför, vilka ålades sökanden som följd av beslutet fattat av Byrån för förebyggande och bekämpning av korruption på Republiken Lettlands vägnar den 19 februari 2018, om vidtagande av säkerhetsåtgärder.

Grunder och huvudargument

1. Sökanden angriper det rättsstridiga beslut som fattades den 19 februari 2018 av den statliga lettiska utredningsmyndigheten – Byrån för förebyggande och bekämpning av korruption, vilken ingår i den verkställande statsmakten – genom vilket han avsattes från posten som chef för Lettlands centralbank på obestämd tid. Beslutet fattades på den lettiska statens vägnar. Genom att avsättas från posten som chef för Lettlands centralbank förlorade sökanden likaså per automatik sin plats som ledamot av Europeiska centralbankens råd.
2. Genom avsättandet av sökanden har åtminstone nedanstående rättsstridigheter begåtts.
3. För det första strider avsättandet av sökanden från posten som chef för Lettlands centralbank och som ledamot av Europeiska centralbankens råd mot artikel 14.2 i protokoll nr 4 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om stadgan för europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, eftersom inget av villkoren i den bestämmelsen för att avsätta en nationell centralbankschef (att han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han ska kunna utföra sina uppgifter eller att han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse) var uppfyllt när han avsattes.
4. För det andra strider avsättandet av sökanden från posten som chef för Lettlands centralbank också mot artikel 22 i likums "Par Latvijas Banku" (lagen om Lettlands centralbank), som är den rättsakt genom vilken bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt genomförs i nationell rätt. Vid den tidpunkt då det ovannämnda beslutet fattades, var inget av villkoren i den artikeln för att avsätta chefen för Lettlands centralbank (antingen, 1) att denne själv lämnar posten, 2) att villkoret i artikel 14.2 i stadgan för europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken om en allvarlig försummelse är uppfyllt, i vilket fall parlamentet kan besluta att avsätta den lettiska centralbankschefen efter att en fällande dom har vunnit laga kraft, eller 3) att övriga villkor i nämnda artikel 14.2 är uppfyllda. Enligt nämnda lag är dessutom enbart Republiken Lettlands parlament ensamt behörigt att avsätta centralbankschefen. Det var dock inte parlamentet som beslutade att avsätta sökanden, utan den lettiska utredningsmyndigheten, som ingår i den verkställande statsmakten.

5. För det tredje tolkade Byrån för förebyggande och bekämpning av korruption unionsrätten felaktigt när det avsatte sökanden från posten som centralbankschef, då det påstod att sökanden i Europeiska centralbankens råd inte agerade självständigt och i Europeiska centralbankens intresse, utan att han där utövade sina befogenheter i egenskap av chef för Lettlands centralbank och agerade i den bankens intresse. Artikel 13 i [fördraget om Europeiska unionen] stadgar dock att Europeiska centralbanken är en av Europeiska unionens institutioner.

Anställda vid Europeiska unionens institutioner har, när de utför sina uppgifter, de befogenheter som stadgas i unionslagstiftningen och får endast agera i unionsinstitutionernas intresse. Det ankommer inte på den nationella lagstiftaren att bestämma vilka verksamheter som unionsinstitutionernas anställda ska utöva och därmed inte att hindra en sådan anställd från att utföra sina uppgifter. Inte heller kan dessa anställda utöva befogenheter som de tilldelats genom nationella rättsakter.

Artikel 130 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som garanterar Europeiska centralbankens självständighet, utesluter att chefen för Lettlands centralbank, i sin roll som ledamot av Europeiska centralbankens råd, agerar som företrädare för Lettlands centralbank och (enbart) i den sistnämnda bankens eller Republiken Lettlands intresse.

Talan väckt den 3 april 2018 – Europeiska centralbanken mot Republiken Lettland

(Mål C-238/18)

(2018/C 161/49)

Rättegångsspråk: lettiska

Parter

Sökande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Zilioli, C. Kroppenstedt och K. Kaiser, och D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokat)

Svarande: Republiken Lettland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- förelägga Republiken Lettland att, i enlighet med artikel 24 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 62 i domstolens rättegångsregler, inkomma med samtliga relevanta uppgifter som är hänförliga till den pågående utredningen mot chefen för Latvijas Banka, vilken inlett av Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Byrån för förebyggande och bekämpning av korruption), och
- fastställa med stöd av artikel 14.2 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken att Republiken Lettland har åsidosatt andra stycket i den bestämmelsen:
- genom att chefen för Latvijas Banka har avsatts före det att det förelegat en fällande dom mot honom, vilken meddelats av oberoende domstol, och
- genom att det inte finns någon exceptionell omständighet som kan motivera att vederbörande avsatts, med förbehåll för att de uppgifter som Republiken Lettland inkommer med bekräftar detta, och
- förplikta Republiken Lettland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

ECB anser Republiken Lettland har åsidosatt artikel 14.2 andra stycket i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken genom att, såsom säkerhetsåtgärd, interimistiskt avsätta chefen för Latvijas Banka innan det föreligger en fällande dom i sak mot honom, vilken meddelats av en oberoende domstol.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – De Capitani mot Parlamentet

(Mål T-540/15) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som rör ett pågående förfarande — Trilog — Tabeller i fyra kolumner rörande förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europol och upphävande av besluten 2009/371/RIF och 2005/681/RIF — Delvis avslag på tillgång till handlingar — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Upptagande till sakprövning — Artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001 — Undantag avseende skydd av beslutsförfarandet — Ingen allmän presumtion om att tillgång till fyra kolumner som upprättats inom ramen för trilog inte bör medges)

(2018/C 161/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Emilio De Capitani (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna O. Brouwer, J. Wolfhagen och E. Raedts)

Svarande: Europeiska parlamentet (ombud: inledningsvis N. Görlitz, A. Troupiotis och C. Burgos, därefter N. Görlitz, C. Burgos och I. Anagnostopoulou)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: E. Rebasti, B. Driessen och J.-B. Laignelot) och Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och F. Clotuche-Duvieusart)

Saken

Ansökan i enlighet med artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut A(2015) 4931 av den 8 juli 2015 om att inte medge sökanden fullständig tillgång till handlingarna LIBE-2013-0091-02 och LIBE-2013-0091-03.

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut A (2015) 4931 av den 8 juli 2015 ogiltigförklaras i den del Emilio De Capitani inte beviljades fullständig tillgång till handlingarna LIBE-2013-0091-02 och LIBE-2013-0091-03,
- 2) Parlamentet förpliktas att bära sin rättegångskostnad och att ersätta de kostnader som Emilio de Capitani ådragit sig.
- 3) Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 398, 30.11.2015.

Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – Stavytskyi mot rådet(Mål T-242/16) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser — Beslut om att låta sökanden kvarstå i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Invändning om rättsstridighet — Proportionalitet — Rättslig grund — Uppenbart oriktig bedömning)

(2018/C 161/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Edward Stavytskyi (Bryssel, Belgien) (ombud: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey och D. Rovetta, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och J. P. Hix)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis E. Paasivirta och S. Bartelt, därefter E. Paasivirta och L. Baumgart)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 76), samt rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 1), i den del sökanden genom dessa rättsakter kvarstår i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Edward Stavytskyi ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.

Tribunalens dom av den 20 mars 2018 – Šroubárna Ždánice mot rådet(Mål T-442/16) ⁽¹⁾

(Ansökan om återbetalning av antidumpningstullar — Import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina eller som avsänts från Malaysia — Förordning (EG) nr 91/2009 och genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 — Behörighet för nationell domstol — Tribunalen saknar behörighet)

(2018/C 161/52)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten M. Osladil)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och A. Westerhof Löfflerová, biträdda av advokaten N. Tuominen)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och P. Němečková)

Saken

Talan om återbetalning av antidumpningstullar jämte ränta som sökanden har betalat till tjeckiska tullmyndigheter på ett enligt vad som påstås otillbörligt sätt med anledning av rådets förordning (EG) nr 91/2009 av den 26 januari 2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 29, 2009, s. 1), rådets genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 av den 18 juli 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning nr 91/2009 införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte (EUT L 194, 2011, s. 6) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av förordning nr 91/2009 (EUT L 275, 2012, s. 1).

Domslut

- 1) Talan avvisas då tribunalen saknar behörighet i målet.
- 2) Šroubárna Žďánice a.s. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 392, 24.10.2016.

Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – HJ mot EMA

(Mål T-579/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Tidsbegränsat kontrakt har inte förnyats — Artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda — Omkvalificering av ett tidsbegränsat kontrakt till ett icke-tidsbegränsat kontrakt — Uppenbart felaktig skönmässig bedömning — Omsorgsplikt — Motiveringsskyldighet — Rätten att bli hörd — Bedömningsrapport — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig skönmässig bedömning)

(2018/C 161/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HJ (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: F. Cooney et N. Rampal Olmedo, biträdda av advokaterna A. Duron och D. Waelbroeck)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 270 FEUF i vilken har yrkats ogiltigförklaring av sökandens bedömningsrapport för perioden den 16 februari till den 31 december 2014, av EMA:s beslut av den 1 april 2015 att inte förnya sökandens kontrakt och av två beslut av den 26 oktober 2015 att avslå klagomålen mot nämnda beslut samt yrkande om skadestånd för den skada sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Hj ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 145, 25.4.2016 (Målet registrerades ursprungligen vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-8/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 20 mars 2018 – Argyraki mot kommissionen**(Mål T-734/16) ⁽¹⁾****(Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Beräkning av tjänsteår — Beaktande av tjänstgöringsperioder som fullgjorts i egenskap av extraanställd — Villkor — Rättslig grund)****(2018/C 161/54)****Rättegångsspråk: franska****Parter**

Sökande: Vassilia Argyraki (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis G. Berscheid, G. Gattinara och A.-C. Simon, därefter G. Berscheid, G. Gattinara och L. Radu Bouyon)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut av den 29 januari 2016 som fattats av Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) vid kommissionen och genom vilket kommissionen ogillar sökandens begäran att dennes tjänsteperioder som fullgjorts i egenskap av extraanställd ska beaktas som tjänsteperioder som fullgjorts som tillfälligt anställd i samband med beräkningen av sökandens pensionsrättigheter.

Domslut

- 1) *Beslutet av den 29 januari 2016, som fattats av Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) vid kommissionen och genom vilket sökandens begäran om att dennes tjänsteperioder som fullgjorts i egenskap av extraanställd ska beaktas som tjänsteperioder som fullgjorts som tillfälligt anställd i samband med beräkningen av sökandens pensionsrättigheter, ogillas.*
- 2) *Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 462, 12.12.2016.

Tribunalens dom av den 22 mars 2018 – Safe Skies mot EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)(Mål T-60/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket TSA LOCK — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Avsaknad av beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b, c och g i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b, c och g i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 161/55)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Safe Skies LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaten V. Schwepler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaterna J. L. Gracia Albero och V. Torelli)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 24 november 2016 (ärende R 233/2016-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Safe Skies och Travel Sentry.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Safe Skies LLC ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Tribunalens dom av den 20 mars 2018 – Webgarden mot EUIPO (Dating Bracelet)(Mål T-272/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Dating Bracelet — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001) — EUIPO:s tidigare beslutspraxis — Likabehandling — Rättssäkerhet)

(2018/C 161/56)

Rättegångsspråk: ungerska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten G. Jambrik)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 1 mars 2017 (ärende R 658/2016-5) om en ansökan om registrering av figurmärket Dating Bracelet som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft. Ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Tribunalens beslut av den 9 mars 2018 – Aurora Group Danmark mot EUIPO – Retail Distribution (PANZER)

(Mål T-246/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärken — Ogiltighetsförfarande — Återkallelse av talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i målet)

(2018/C 161/57)

Rättegångsspråk: danska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aurora Group Danmark A/S (Ballerup, Danmark) (ombud: advokaten L. Elmgaard Sørensen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis D. Gaja, därefter T. Frydendahl och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Retail Distribution ApS (Hinnerup, Danmark) (ombud: advokaten E. A. Skovbo)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO (ärende R 447/2015 – 1) beträffande ett ogiltighetsförfarande mellan Retail Distribution och Aurora Group Danmark.

Avgörande

- 1) Anledning saknas att döma i målet.
- 2) Aurora Group Danmark A/S och Retail Distribution ApS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av de kostnader som åsamkats Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet.

⁽¹⁾ EUT C 279, 1.8.2016.

Tribunalens beslut av den 13 mars 2018 – Disney Enterprises mot EUIPO – Di Molfetta (Disney FROZEN)

(Mål T-567/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2018/C 161/58)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornien, Förenade staterna) (ombud: advokaten M. Graf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Markakis och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Italien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 12 maj 2017 (ärende R 2342/2016-5) om ett invändningsförfarande mellan Fabio Di Molfetta och Disney Enterprises, Inc.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Disney Enterprises, Inc. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens beslut av den 8 mars 2018 – Comune di Milano mot rådet

(Mål T-46/18) ⁽¹⁾

(Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)

(2018/C 161/59)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Comune di Milano (Italien) (ombud: advokaterna F. Sciaudone och M. Condinanzi)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: E. Rebasti, M. Bauer och F. Florindo Gijón)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF avseende ogiltigförklaring av rådets beslut som fattades i samband med möte nr 3579, konstellationen Allmänna frågor, den 20 november 2017 angående valet av nytt säte för Europeiska läkemedelsmyndigheten, i den del som Amsterdam väljs till nytt säte för EMA

Avgörande

- 1) Tribunalen förklarar sig avstå från fortsatt handläggning av mål T-46/18 för att domstolen ska kunna avgöra talan.
- 2) Beslut avseende Konungariket Nederländernas respektive Regione Lombardias interventionsansökan anstår.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 94, 12.3.2018.)

Talan väckt den 22 februari 2018 – VI mot kommissionen**(Mål T-109/18)**

(2018/C 161/60)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* VI (ombud: advokaterna G. Pandey och V. Villante)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- till att börja med, för det fall det behövs, slå fast att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är ogiltig och inte tillämplig i förevarande förfarande enligt artikel 270 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- ogiltigförklara, för det första, Europeiska rekryteringsbyråns (Epsos) beslut av den 14 november 2017 att avslå sökandens klagomål av den 13 juli 2017, inklusive avslaget på sökandens krav på 50 000 euro i ersättning,
- ogiltigförklara, för det andra, Epsos beslut av den 19 april 2017 att avslå sökandens begäran om omprövning av urvalskommitténs beslut att inte låta henne delta i nästa steg i urvalsförfarandet,
- ogiltigförklara, för det tredje, beslutet av den 6 februari 2017 på Epsos-kontot online, att inte föra upp sökanden på den preliminära förteckningen över godkända sökande i urvalsförfarande EPSO/AD/323/16,
- ogiltigförklara, för det fjärde, meddelandet om allmänt uttagningsprov, vilket publicerades den 26 maj 2016 och, i dess helhet, åtföljande preliminära förteckning över godkända sökande i urvalsförfarandet.
- tillerkänna sökanden 50 000 euro i ersättning för den skada hon orsakats till följd av de rättstridiga angripna besluten, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Epsos urvalskommitté har gjort en uppenbart felaktig bedömning av sökandens arbetslivserfarenhet, samt åsidosatt bilaga III till det aktuella meddelandet om uttagningsprov där den yrkeserfarenhet som krävs anges.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, sökandens rätt att bli hörd, motiveringsskyldigheten och artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 1–4 i förordning 1/58,⁽¹⁾ artiklarna 1d och 28 i tjänsteföreskrifterna, artikel 1.1 f i bilaga III till tjänsteföreskrifterna samt av principerna om likabehandling och icke-diskriminering.

⁽¹⁾ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas inom Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 1952-1958, s. 59).

Överklagande ingett den 26 februari 2018 – Tomasz Kawałko Trofeum mot EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Mål T-115/18)

(2018/C 161/61)

Överklagandet är avfattat på polska

Parter

Klagande: Tomasz Kawałko Trofeum (Gdynia, Polen) (ombud: P. Moksa, juridisk rådgivare)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ferrero SpA (Alba, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "KINDERPRAMS" – Registreringsansökan nr 12 916 961

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande /

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 december 2017 i ärende R 1112/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det omtvistade beslutet på så sätt att registreringsansökan för varumärket KINDERPRAMS bifalls, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 1 mars 2018 – HMV (Brands) mot EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)

(Mål T-129/18)

(2018/C 161/62)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: HMV (Brands) (London, Förenade Kungariket) (ombud: M. Hicks och N. Zweck, Barristers)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Our Price Records Ltd (London)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "OUR PRICE" – Registreringsansökan nr 13 636 998

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 15 december 2017 i ärende R 838/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna,
- förplikta Our Price Limited att ersätta rättegångskostnaderna (om bolaget intervenerar i målet),
- bifalla den invändning som gjorts av HMTV, och
- i andra hand i förhållande till sistnämnda yrkande: återförvisa ärendet till EUIPO för ny behandling mot bakgrund av att det överklagade beslutet har ogiltigförklarats.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.4 förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 28 februari 2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs mot EUIPO (LITECRAFT)

(Mål T-140/18)

(2018/C 161/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Tyskland) (ombud: advokaten R. Plegge)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "LITECRAFT" – Registreringsansökan nr 15282635

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 8 januari 2018 i ärende R 699/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 1 mars 2018 – Société générale mot ECB**(Mål T-143/18)**

(2018/C 161/64)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société générale (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 5 i ECB:s beslut ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 av den 19 december 2017 och artikel 3 i bilaga A därtill, i den del beslutet föreskriver vidtagande av åtgärder för oåterkalleliga betalningsåtaganden rörande insättningsgarantisystem eller resolutionsfonder, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Beslutet har fattats utan rättslig grund. Enligt sökanden saknar ECB behörighet att ålägga ett generellt tillsynskrav och den har inte gjort någon individuell och detaljerad prövning av sökandes faktiska situation, såsom krävs i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna.
 2. Andra grunden: BCE har i samband med att den har fattat beslutet gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att ha gjort en felaktig tolkning av bestämmelserna i unionsrätten avseende kreditinstitutens möjlighet att använda oåterkalleliga betalningsåtaganden, och sålunda ha berövat dessa bestämmelser sin ändamålsenliga verkan.
 3. Tredje grunden: Det angripna beslutet är behäftat med ett uppenbart fel avseende bedömningen av de påstådda riskerna med de oåterkalleliga betalningsåtagandena i förhållande till artikel 16 i 54 rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).
 4. Fjärde grunden: Åsidosättande av skyldigheten att motivera. ECB har en skyldighet att motivera utförligt men det omtvistade beslutet grundar sig på en otillräcklig motivering.
-

Talan väckt den 1 mars 2018 – Crédit Agricole m.fl. mot ECB**(Mål T-144/18)**

(2018/C 161/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit Agricole SA (Montrouge, Frankrike) och 69 andra sökande (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 9 i ECB:s beslut nr ECB/SSM/2017 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/380 av den 19 december 2017 och artikel 3 i bilaga A till det beslutet, i den del som det i nämnda artiklar föreskrivs åtgärder med avseende på icke återkalleliga betalningsåtaganden beträffande insättningsgarantisystem eller resolutionsfonder,
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder som i huvudsak är identiska eller liknar de grunder som åberopats i mål T-143/18, Société générale/ECB.

Talan väckt den 1 mars 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mot ECB**(Mål T-145/18)**

(2018/C 161/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paris, Frankrike) och 37 andra sökande (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och P. Kupka)

Svarande: Europeiska Centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 8 i ECB:s beslut nr ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 av den 19 december 2017, i den del det föreskriver vidtagande av åtgärder för oåterkalleliga betalningsåtagande gällande insättningsgarantisystem eller resolutionsfonder,
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar de som åberopats i mål T-143/18, Société générale/ECB.

Talan väckt den 1 mars 2018 – BPCE m.fl. mot ECB**(Mål T-146/18)**

(2018/C 161/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BPCE (Paris, Frankrike) och 36 andra klagande (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 4 i BCE:s beslut nr ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (med tillhörande bilaga) av den 19 december 2017, i den del det föreskriver vidtagande av åtgärder för oåterkalleliga betalningsåtagande gällande insättningsgarantisystem eller resolutionsfonder, och
- förplikta BCE att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar de som åberopats i mål T-143/18, Société générale/BCE.

Talan väckt den 1 mars 2018 – Arkéa Direct Bank m.fl. mot ECB**(Mål T-149/18)**

(2018/C 161/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Arkéa Direct Bank (Puteaux, Frankrike), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Frankrike), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Strasbourg, Frankrike), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brest, Frankrike), Arkéa Banking Services (Paris, Frankrike), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon), Keytrade Bank Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 8 i ECBs beslut nr ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 av den 19 december 2017, i den del det föreskriver åtgärder som ska vidtas avseende oåterkalleliga betalningsåtaganden avseende insättningsgarantisystem eller resolutionsfonden,
- förplikta ECB att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökandena åberopat fyra grunder som i huvudsak är identiska eller liknar dem som åberopats i mål T 143/18, Societe Generale mot ECB.

Talan väckt den 1 mars 2018 – BNP Paribas mot ECB**(Mål T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* BNP Paribas (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och P. Kupka)*Svarande:* Europeiska centralbanken**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 9 i ECB-beslut nr ECB/SSM/2017 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248 av den 19 december 2017 till viss del, och särskilt punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel, i den mån som ett avdrag föreskrivs för oåterkalleliga betalningsåtaganden vilka gjorts inom ramen för gemensamma resolutionsfonden, nationella resolutionsfonder och nationella insättningsgarantisystem för kärnprimärkapital, på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det överklagade beslutet saknar rättslig grund i den mån som ECB har använt sina tillsynsbefogenheter för att vidta en åtgärd med allmän giltighet vilken omfattas av lagstiftarens befogenheter och har överskridit sina befogenheter enligt artiklarna 4.1 f och 16 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).
2. Andra grunden: Det överklagade beslutet är behäftat med felaktig rättstillämpning i den mån som ECB:s tolkning strider mot unionslagstiftarens avsikter med den unionslagstiftning som ger kreditinstitut rätt att använda oåterkalleliga betalningsåtaganden för att fullgöra en del av sina skyldigheter gentemot nationella resolutionsfonder, gemensamma resolutionsfonden och nationella insättningsgarantisystem, och därmed fråntar de berörda bestämmelserna deras ändamålsenliga verkan. ECB grundade dessutom sitt beslut på en missuppfattning av det europeiska och nationella regelverk med genomförandebestämmelser vilka är tillämpliga på oåterkalleliga betalningsåtaganden.
3. Tredje grunden: Proportionalitetsprincipen har åsidosatts.
4. Fjärde grunden: Det överklagade beslutet grundar sig på en oriktig bedömning och åsidosätter principen om god förvaltningssed.

Talan väckt den 26 februari 2018 – Legutko och Poręba mot parlamentet**(Mål T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Sökande:* Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polen), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polen) (ombud: advokaten M. Mataczyński)*Svarande:* Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europaparlamentet åsidosatt artikel 130 i Europaparlamentets arbetsordning jämte bilaga II därtill, genom att ha underlåtit att till Europeiska unionens råd vidarebefordra den skriftliga fråga som ställts av Europaparlamentsledamöterna inom ramen för det förfarande som handläggs under nummer P-003358/17;
- ålägga Europaparlamentet att till behörig myndighet, det vill säga till Europeiska unionens råd, vidarebefordra den skriftliga fråga som ställts under ärendenummer P-003358/17; och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande. Europaparlamentet har underlåtit att till behörig och av sökandena angiven myndighet vidarebefordra den skriftliga fråga som den 16 maj 2017 ställts av Europaparlamentsledamöterna Ryszard Legutko och Tomasz Poręba.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Amisi Kumba mot rådet

(Mål T-163/18)

(2018/C 161/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratiska Republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 2 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 2 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/GUSP och artikel 2b.1 b i förordning (EG) nr 183/2005 är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden avser ett åsidosättande av rätten till försvar, inbegripet ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten för att motivera åtgärderna och säkerställa ett effektivt rättskydd, och åsidosättande av rätten att bli hörd.
2. Andra grunden avser en uppenbart felaktig skönsmässig bedömning av sökandens deltagande i handlingar som utgör allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter i Demokratiska republiken Kongo.

3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av rätten till privatliv, äganderätten och proportionalitetsprincipen.
4. Fjärde grunden avser att bestämmelserna i artikel 3.2 b i rådets beslut 2010/788/GUSP av den 20 december 2010 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2008/369/Gusp (EUT L 336, 2010, s. 30), i dess lydelse enligt rådets beslut (GUSP) 2016/2231 av den 12 december 2016 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 226, 2016, s. 7) och artikel 2b.1 b i rådets förordning (EG) nr 1183/2005 av den 18 juli 2005 om införande av vissa särskilda åtfärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 193, 2005, s. 1) är rättsstridiga.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Kampete mot rådet

(Mål T-164/18)

(2018/C 161/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratiska Republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo i den del det låter sökanden kvarstå vid nr 1 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och vid nr 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1 b i förordning 1183/2005/EG är rättsstridiga,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med de som åberopades i mål T-163/18 Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Kahimbi Kasagwe mot rådet

(Mål T-165/18)

(2018/C 161/73)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinshasa, Demokratiska Republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, i den del det låter sökanden kvarstå vid nr 7 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och vid nr 7 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 a i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1 a i förordning 1183/2005/EG är rättsstridiga,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med de som åberopades i mål T-163/18, Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Ilunga Luyoyo mot rådet**(Mål T-166/18)**

(2018/C 161/74)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 3 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 3 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/GUSP och artikel 2b.1 b i förordning (EG) nr 1183/2005 är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-163/18, Amisi Kumba mot rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Kanyama mot Rådet**(Mål T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratiska Republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökande yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo i den del det låter sökanden kvarstå vid nr 4 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och vid nr 4 i bilaga I till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1 b i förordning 1183/2005/EG är rättsstridiga,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med de som åberopades i mål T-163/18 Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Numbi mot rådet**(Mål T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: John Numbi (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 5 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och som nr 5 i bilaga I a till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 a i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1a i förordning 1183/2005/EG är ogiltiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med dem som åberopats i mål T-163/18, Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Kibelisa Ngambasai mot rådet**(Mål T-169/18)**

(2018/C 161/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 6 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 6 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/GUSP och artikel 2b.1 b i förordning (EG) nr 1183/2005 är rättsstridiga, och
- förplita rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-163/18, Amisi Kumba mot rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Kande Mupompa mot rådet**(Mål T-170/18)**

(2018/C 161/78)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 10 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och som nr 10 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,

- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1b i förordning 1183/2005/EG är ogiltiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförliga med dem som åberopats i mål T-163/18, Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Boshab mot rådet

(Mål T-171/18)

(2018/C 161/79)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 8 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 8 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/3005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/GUSP och artikel 2b. 1 b i förordning (EG) nr 1183/2005 är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-163/18, Amisi Kumba mot rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Akili Mundos mot rådet

(Mål T-172/18)

(2018/C 161/80)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Muhindo Akili Mundos (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 13 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och som nr 13 i bilaga I a till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1b i förordning 1183/2005/EG är ogiltiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med dem som åberopats i mål T-163/18, Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Ramazani Shadary mot rådet

(Mål T-173/18)

(2018/C 161/81)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 15 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 15 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/GUSP och artikel 2b.1 b i förordning (EG) nr 1183/2005 är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-163/18, Amisi Kumba mot rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Mutondo mot rådet**(Mål T-174/18)**

(2018/C 161/82)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 16 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 16 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP i dess lydelse enligt beslut 2016/2231 GUSP och artikel 2b.1 b i förordning (EG) nr 1183/2005 är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-163/18, Amisi Kumba mot rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Ruhorimbere mot rådet**(Mål T-175/18)**

(2018/C 161/83)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éric Ruhorimbere (Mbujimayi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska rådet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/GUSP om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, såtillvida som sökanden fortfarande är upptagen som nummer 14 i bilaga II till beslut 2010/788/GUSP och som nummer 14 i bilaga Ia till förordning (EG) nr 1183/2005,

- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/GUSP i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/GUSP och artikel 2b.1 b i förordning (EG) nr 1183/2005 är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar grunderna i mål T-163/18, Amisi Kumba mot rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Mede Omalanga mot rådet

(Mål T-176/18)

(2018/C 161/84)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 12 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och som nr 12 i bilaga I a till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 a i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1a i förordning 1183/2005/EG är ogiltiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med dem som åberopats i mål T-163/18, Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 8 mars 2018 – Kazembe Musonda mot rådet

(Mål T-177/18)

(2018/C 161/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2017/2282 av den 11 december 2017 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 11 i bilaga II till beslut 2010/788/Gusp och som nr 11 i bilaga I a till förordning (EG) nr 1183/2005,
- fastställa att bestämmelserna i artikel 3.2 b i beslut 2010/788/Gusp, i dess lydelse enligt beslut 2016/2231/Gusp, och artikel 2b.1b i förordning 1183/2005/EG är ogiltiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska eller jämförbara med dem som åberopats i mål T-163/18, Amisi Kumba/rådet.

Talan väckt den 12 mars 2018 – VJ mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-180/18)

(2018/C 161/86)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: VJ (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- den specifikation som översändes till sökanden genom e-post av den 22 juni 2017 från Europeiska utrikestjänsten samt, vid behov, det lönebesked genom vilket utbildningstillägg för sökandens barn har eller kommer att beviljas, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga utgifter och rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden avser en invändning om rättsstridighet, enligt vilken det ifrågasatta beslutet, skrivelsen av den 15 april 2016 som det grundas på och Europeiska utrikestjänstens *Guidelines* strider mot tjänsteföreskrifterna och dess bilaga X.
2. Den andra grunden avser att det angripna individuella beslutet är rättsstridigt. Denna grund består av fem delar.
 - Den första delen baseras på att principerna om förutseende, berättigade förväntningar och rättssäkerhet samt principen om god förvaltningssed och sökandens förvärvade rättigheter har åsidosatts.

- Den andra delen består i åsidosättande av Europeiska utrikestjänstens åtaganden, bristfällig förvaltning samt åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och sökandens berättigade förväntningar.
- Den tredje delen avser att rätten till familj och rätten till utbildning har åsidosatts.
- Den fjärde delen består i åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering.
- Den femte delen avser att det inte har gjorts en intresseavvägning och att den beslutade åtgärden strider mot proportionalitetsprincipen.

Överklagande ingett den 9 mars 2018 – Multifit Tiernahrungs mot EUIPO (TAKE CARE)

(Mål T-181/18)

(2018/C 161/87)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Weber och L. Thiel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "TAKE CARE" – Registreringsansökan nr 16 254 898

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 4 januari 2018 i ärende R 845/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 1001/2017.

Talan väckt den 14 mars 2018 – Luchini mot kommissionen

(Mål T-185/18)

(2018/C 161/88)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Lucchini SpA (Livorno, Italien) (ombud: advokaten G. Belotti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- beakta de rättsstridigheter som domstolen fann i den dom genom vilken Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7492 slutlig av den 30 september 2009 om ett förfarande enligt artikel 65 KS (COMP/37.956 – Runda armeringsjärn – förnyat antagande av beslut) ogiltigförklarades, och ogiltigförklara det avslagsbeslut från kommissionen som ingår i skrivelse av den 17 januari 2018, samt förplikta kommissionen att återbetala de olagliga böter som erlagts inklusive ränta,
- ogiltigförklara det avslagsbeslut från kommissionen som ingår i skrivelse av den 9 mars 2018, och förelägga kommissionen att tillåta sökanden att delta i förfarandet COMP/37.956, vilket kommissionen måste återuppta för att följa domarna,
- i andra hand, tillerkänna sökanden ett skadestånd på minst 10 miljoner euro eller ett belopp som ska fastställas under förfarandet eller som tribunalen finner lämpligt som påföljd för överträdelsen av artikel 41 i stadgan.

Grunder och huvudargument

Sökanden påpekar att domstolen ogiltigförklarade Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7492 slutlig av den 30 september 2009 om ett förfarande enligt artikel 65 KS (COMP/37.956 – Runda armeringsjärn)⁽¹⁾, och anger att trots denna ogiltigförklaring har svaranden vägrat att återbetala böterna till sökanden och inbjuda denna att delta i det i mellantiden återupptagna förfarandet.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Åsidosättande av artiklarna 10 och 14 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (Text av betydelse för EES)⁽²⁾, särskilt sökandens rätt till ett lagenligt förfarande och rätten till försvar.
 - Sökanden gör gällande att medlemsstaternas deltagande i förhör inte endast utgör en formalitet, eftersom konkurrensmyndigheterna ingår i den kommitté som kommissionen ska samråda med innan den fattar ett beslut. Dessa myndigheter ska alltid delta i förhöret, som är en avgörande del av förfarandet under vilken svarandena lägger tyngpunkten på sitt försvar i det kontradiktoriska förfarandet med kommissionen.
2. Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till god förvaltning.

⁽¹⁾ Domar av den 21 september 2017, Feralpi/kommissionen (C-85/15 P, EU:C:2017:709); förenade målen C-86/15 P, Ferriera Valsabbia/ kommissionen, C-87/15 P, Alfa Acciai/kommissionen (EU:C:2017:717), C-88/15, Ferriere Nord/kommissionen (EU:C:2017:716) och C-89/15 P, Riva Fire (EU:C:2017:713).

⁽²⁾ EUT L 123, 2004, s. 18

Överklagande ingett den 16 mars 2018 – Rietze mot EUIPO – Volkswagen (motorfordon)

(Mål T-191/18)

(2018/C 161/89)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Tyskland) (ombud: advokaten M. Krogmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 762851-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 11 januari 2018 i ärende R 1203/2016-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara tredje överklagandenämndens beslut och gemenskapsformgivning nr 762851-0001, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 4.1, jämförd med artikel 6.1 b, i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6.2 i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 16 mars 2018. – Rietze mot EUIPO – Volkswagen (motorfordon)

(Mål T-192/18)

(2018/C 161/90)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Tyskland) (ombud: advokaten M. Krogmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Internationell registrering nr DM/073118-3 som designerar Europeiska unionen

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 11 januari 2018 i ärende R 1244/2016-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara tredje överklagandenämndens beslut och verkningarna av den internationella registreringen nr DM/073118-3, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 4.1, jämförd med artikel 6.1 b, i förordning nr 6/2002.
 - Åsidosättande av artikel 6.2 i förordning nr 6/2002.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV